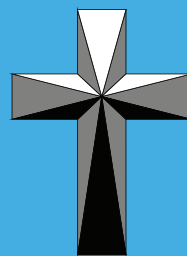

Riječ

List župe Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna, godište 8., br. 2 (24)/2009.

***O ti, drago Janje Božje, u toj hladnoj štalici,
kako dršćeš, kako plačeš ležeći na slamici!***

Riječ

Osnivač i izdavač: Župa Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna

Odgovara: Don Bernard Marijanović, upravitelj župe

List uređuje: Medijska sekcija Hrvatske katoličke mladeži Buna

Uredničko vijeće: Marina Rajić, Slavko Raguž, Kristina Ćorić, Daria Puljić, Miroslav Selmanić, don Bernard Marijanović

Lektor: Martina Arapović

Adresa: Pastoralni centar bl. Alojzija Stepinca, 88202 Buna

Tel/fax: ..387 36 480 600

List se uzdržava dobrovoljnim priložima.

Potporu listu kao i župnoj zajednici možete slati na žiroračun otvoren kod Unicredit banke BH.

Broj računa: 3381002202726268;

Tisak: **GRAFIT**, Mostar

Ono što treba znati svaki župljanin naše župe

Župni ured Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna smješten je u

Pastoralnom centru bl. Alojzija Stepinca na Buni

tel./fax: 036 480 600; mob: 063 348 430;

e-mail: zupni.ured.blagaj-buna@tel.net.ba
www.zupablagajbuna.ba

Don Bernard Marijanović, župni upravitelj,

Župni ured je otvoren radnim danom: 8-12 sati i 16-19 sati, te redovito poslije svetih misa.

Za žurne slučajeve nazovite u bilo koje doba dana i noći.

Svete Mise slavimo:

nedjeljom u 8 i 11 sati i radnim danom kroz tjedan (prema rasporedu u Župnom listu)

U ovom broju donosimo:

Biskupova božićna čestitka

stranica 3

Oproštaj s don Ivom i don Milom

Dosadašnji župnik i kapelan odlaze na nove službe

stranice 4-7

Razgovor s novim župnikom

Donosimo razgovor s našim novim župnikom don Bernardom

stranice 8-10

Iz života župe

Donosimo događanja u župi od zadnjeg broja lista *Riječ*

stranice 11-24

Naša razmišljanja

Neka od razmišljanja naših župljanja

stranice 25-28

Iz župnih matica

Pregled župnih matica od zadnjega broja lista *Riječ*

stranice 29-33

Dječji kutak

Krizmanici o Isusu...

stranice 34 i 35

Božić - razdjelnica staroga i novoga čovjeka i svijeta

Kalendari. Oni koji su proučavali, reći će da nema ništa tako zamršeno kao ljudski i narodni vremenski kalendar: brojenje dana, mjeseci i godina u raznih naroda; mjesečev, sunčev ili sunco-mjesečev kalendarski sustav u svijetu; julijanski i gregorijanski, kalendari raznih naroda: Sumerana, Egipćana, Babilonaca, Helena, Rimljana, Slavena. Koliko naroda ili narodnih država, toliko kalendara.

Kako su samo ljudi različito brojili i dane, i mjesece, i godine, i epohe. Počinjali bi od raznih događaja, od ustoličenja svojih careva, od izvojevanih ratova, od religioznih pojava i osoba, od revolucija, pa zato u svakoga drukčije i sve neujednačeno.

Hebrejska era počinje "od stvaranja svijeta", 5.770./71.

Grci su imali računanje epoha po olimpijadama, prva je održana 776. prije Krista pa onda svake četvrte. Sada smo u 2.786.

Rimljani su računali svoje vrijeme od osnutka grada Rima - *Ab Urbe condita*, 753. prije Krista.

Muhamedanska era od 622. poslije Krista.

Francuska je revolucija uvela godinu 1792. kao početak novoga svijeta. I taj je njihov novi sustav trajao ravnih 12 godina, dok ga Napoleon nije dokinuo.

Neki su stavili dan 11. rujna 2001. kao razdjelnicu svijeta. Nama su odredili brojenje po jednom oktroiranom "sporazumu". Sada se nalazimo u 15. godini postdaytonske ere. I tako dalje.

Božić. Međutim, na prijelazu iz petoga u šesto stoljeće poslije Krista javio se jedan monah - redovnik, Dionysius Exiguus, Dionizije Mali (470.-550.), koji je iz Male Azije došao u veliki Rim. Bavio se računanjima, i izračunao da se Isus rodio 1. siječnja 753. "ab Urbe condita", tj. od osnutka Rima. Tu je godinu naznačio kao prvu u Novoj eri. On je taj datum nazvao "Anno ab Incarnatione Domini": "Godina od Utjelovljenja Gospodnjega". Čak se u računima malo preletio, za tri-četiri godine, ali ništa zato. Taj je prijedlog prihvatio Papa, prihvatili carevi i kraljevi na Istoku i Zapadu, prihvatila kršćanska Europa, prihvatio vaskoliki svijet do dana današnjega, tako da smo danas, u 2009./10. god.

od Utjelovljenja i Rođenja Gospodnjega.

Danas svih šest milijardi ljudi na svijetu uglavnom računa Stari vijek prije Krista i Novi vijek poslije Krista. Svatko je na svijetu, barem po tome, čuo da je bilo Kristovo Rođenje, Božić, koji je postao razdjelnica Staroga i Novoga svijeta. Čuo je za to i propali komunizam, ali on nije dao da se spomene Krista, ni kao legendu, nego smo morali govoriti "naše ere", "nove ere", a ta naša i nova era od našega Isusa Krista, ne legendarnoga nego povijesnoga, nazaretskoga - po Duhu Svetomu začetoga, betlehenskoga - od Djevice Marije rođenoga, jeruzalemskoga - pod Poncijem Pilatom mučenoga i raspetoga, snagom Božjom uskrsloga. Nije ta razdjelnica samo u vremenskom smislu, prije i poslije, nego u pravom duhovnom i spasonosnom smislu: Isus je svojim Utjelovljenjem i Rođenjem zašao u naše ljudsko tijelo, u našu dušu, u našu ljudsku narav i povijest.

Nijedan se vjerski vođa, pa ni oni iza kojih milijuni sljedbenika hodočaste, nije utjelovio, a još manje uskrsnuo. Nijedan nije bio kadar udijeliti oproštenje grijeha ljudima. A naš Gospodin Isus, Vječni Razum Božji, Svjetlo od Svjetla, pravi Bog od pravoga Boga, Druga Božanska Osoba: utjelovio se, postao čovjekom, u svemu čovjeku sličan, osim u ljudskom grijehu. Nakon Isusova Utjelovljenja i Rođenja nitko se više ne smije i ne može potužiti da je dezorijentiran, izgubljen, da se ne može snaći u mnoštvu putova, svjetova, kalendara, istina, religija i sustava.

Novorođeni u Betlehemu nije nam samo pokazao **Put** prema vječnom odredištu, nego je on **Put** naš: Betlehem, Egipat, Nazaret, Jeruzalem, Kalvarija, Slava uskrsnuća! Njegov je Put jedini autentično ljudski zato što je - božanski! Što više idemo Njegovim putem, to smo Njemu bliži, savršeniji, spašeniji.

Novorođeni u štalici nije nam samo **Istinu** rekao, nego je on naša **Istina**, koja uvijek isplivava na površinu, koja nas spašava, koja će u konačnici pobijediti milijune tona pisane i izgovorene laži i prevarancije na ovome svijetu. Njegova je Istina jedina istinita zato što je - božanska!

Novorođeni na slamici nije nam samo ponudio

Život, on je naš **Život**, život vječni, pa i u ovoj sjeni smrtnoj. On je jedini **Život** zato što je - božanski!

On je svojom smrću otkupio našu smrt i naš grijeh, a svojim uskrsnućem obnovio naš život. Mi mu zahvaljujemo što nikada nitko nije čovjeku tako pomogao da s čovjekom su-pati, su-trpi, su-živi, kao što je on supatio i sutrpio i novošću božanskoga života čovjeka otkupio od grijeha, vruga i smrti. On nam u svome beskrajnom božanskom milosrđu udjeljuje sakramentalno oproštenje neprebrojivih grijeha kojima smo vrijeđali Božje veličanstvo i dostojanstvo. Blago onomu koji se okoristi tim Božjim milosrđem i svoju savjest usmjeri po njegovu zakonu zapovijedi. Njemu je sretan Božić! To je taj Put, Istina i Život!

Divimo se Velikoj Ženi, Majci Isusovoj,

koja se savršeno prilagodila Isusovu Putu, Isusovoj Istini i Isusovu Životu, bez prigovora, bez ljutnje, bez živčanosti. Stavila se u službu Božjega plana i ljubavi: Neka mi bude po Tvojim navjestiteljskoj riječi, Arkadele Božji!

Divimo se svetomu Josipu koji je hrabro i vjerno prihvatio i Ženu i Dijete njezino i iznio na svojim ramenima teret ljutih godina: potucanja po Betlehemu i Jeruzalemu i u progonstvu po Egiptu.

Neka Sveta Božićna Obitelj pomogne svim našim obiteljima: da im ne ponestane hrabrosti za Život, izdržljivosti u patnjama, vjernosti Istini i Putu Božjemu. S tim mislima želim svima sretan Božić i sve Božićne i Novogodišnje blagdane.

Biskup Ratko Perić

Oproštaj s don Ivom i don Milom

U našoj je župi 30. kolovoza 2009. upriličena oproštajna i zahvalna sveta Misa povodom odlaska don Ive i don Mile sa službe. Već početkom kolovoza o tome se nešto "šaputalo", a sredinom mjeseca bilo je potvrđeno. Biskupovim dekretom don Ivo odlazi na službu u župu Presvetoga Srca Isusova u Studence, a don Mile odlazi za kapelana u župu sv. Ivana Krstitelja na Gradinu kod Čitluka.

Odlasci i razmještanja u nove župe sastavni su dio svećeničkoga zvanja i toga smo kao župljani u potpunosti svjesni, ali ipak naši, sada već bivši župnik i kapelan, don Ivo i don Mile, bili su relativno kratko na službi u našoj župi, svega neke tri godine.

Ipak i za ovo kratko vrijeme ostavili su snažan trag u našoj župi. Pokazali su se kao pravi poslanici Kristove riječi. Djelovali su u župi baš onako kako treba djelovati jedan katolički svećenik.

Don Ivo i don Mile bili su dobar tim. Svojom

vedrom naravi don Ivo je uvijek s ljubavlju radio i gradio mnogo toga u župi postavljajući to sve na čvrste temelje i nikada ne zaboravljajući što je prvenstveni cilj njegova poslanja, Kristova riječ i služenje Katoličkoj Crkvi. Njegov kapelan don Mile je sa svojim osmijehom,

svojim šalama i sa svojim stavom bio magnet za mlade u našoj župi. Na tom polju, kao i s folklorom, vjeronaukom i ostalim uradio je puno toga.

U znak zahvalnosti za sve ono što su uradili u našoj župi vjernici, su na čelu sa *HKM-om* i sv. *Veronikom* našima don Ivi i don Mili darovali po jednu albu i sliku s motivima Bune, te organizirali domjenak.

Na kraju, u ime svih župljana, don Ivo i don Mile, hvala Vam na svemu što ste uradili u našoj župi. Neka dragi Bog blagoslovi vaš rad u novim župama. Znajte također da ćete nam uvijek biti dragi gosti, uvijek ste dobro došli u našu župu.

Miroslav Selmanić

Don Ivin govor

Poštovani i dragi župljani!

Sjećate li se one pjesme koju nam zapjevaše naši dragi prijatelji iz Cerne u Slavoniji, kad dođoše ovdje s nama proslaviti Presveto Trojstvo:

Hej, ja na Buni nikad nisam bio. Bio malo pa mi se dopalo!

Tako se nekako i ja osjećam dok vam upućujem ovu riječ oproštaja. Tko bi rekao prije samo tri godine da će već danas doći vrijeme da ću se kao vaš župnik morati oprostiti od vas i krenuti na novu župu, župu Presvetoga Srca Isusova u Studencima, tamo gdje me sveta Majka Crkva šalje. Kao da je jučer

bilo kad sam od dragog i vrijednog svećenika i bivšega župnika ove župe, don Željka Majića primio ključeve tabernakula, crkve i župne kuće kako bih počeo pastoralno djelovati na prostoru ove naše Bune i Blagaja. Kao župnik ove župe prvu sam nedjeljnu Misu ovdje rekao 3. rujna 2006. Napunile su se evo 3 godine od toga dana, a iduće nedjelje vaš novi župnik don Bernard Marijanović preuzet će

župu. Dolazi iz službe župnog vikara, kapelana, iz župe Krehin Gradac ili Gradina kod Čitluka. Rodom je iz Ljutaca, župa Rotimlja, a mladu Misu rekao je 1998. god. u svojoj rodnoj župi. Primit ćete ga, naravno, draga srca i otvorene duše, kao svoga novog župnika i dušobrižnika, te mu biti pri ruci kako bi se što bolje prilagodio ovom prostoru i ljudima, vjernicima ove župe.

Biskupova je želja bila da premjesti ne samo mene nego i našega don Milu Vidića, župnog vikara

ove župe. On odlazi za kapelana u Krehin Gradac ili Gradinu, tj. u župu iz koje don Bernard dolazi.

Iskrena hvala Presvetome Trojstvu na udijeljenim milostima kroz ove tri godine mog župnikovanja i rada s vjernicima, djecom, mladima, odraslima, starima i bolesnima.

Hvala biskupu Ratku na moralnoj potpori, molitvama i savjetima kroz trogodišnji rad u ovoj župi.

Iskreno se želim zahvaliti don Ivici Stankoviću koji je kao đakon ovdje proveo godinu dana, te svom prvom suradniku kroz posljednje dvije godine don

Mili Vidiću, kapelanu ove župe, koji je ovdje već prije, kao đakon, proveo jednu godinu s don Željkom, i koji je svojim iskrenim i otvorenim svećeničkim radom puno doprinio na sveukupnom duhovnom rastu župe, a meni uvijek bio pomoć i potpora na svim područjima rada: vjeronauk, priprema prvopričesnika i krizmanika, razne probe, žive jaslice, drame, programi i priredbe.

Koliko je samo puta odvezao djecu s vjeronauka kući da se ne skvase! Pa da je samo to, hvale je vrijedno. Na sve je uvijek bio spreman. "Don Mile, bi li ti...?" "Bih!" "Don Mile, hoćeš li ti...?" "Hoću!" Tako je odgovarao. Meni se čini da bih mogao s njim cijeli život. Kroz ove dvije godine zajedničkoga života i rada nismo se preriječili, nismo se posvađali, a kamoli pobili. Barem što se znade.

Hvala vam dragi vjernici na vašim molitvama i žrtvama koje ste prinostili za svoje svećenike. Hvala na

materijalnoj pomoći, na uzdržavanju, na lijepoj riječi, lijepom gostoprimstvu u vašim obiteljskim kućama, te na svakom duhovnom i materijalnom daru, napose na novčanoj pomoći za izgradnju nove crkve, za koju vjerujemo da će biti nastavljena u idućim mjesecima uz vašu daljnju potporu.

One stvari koje možda nisu bile fine prepustimo prošlosti, a ponesimo sa sobom ono što će nas obogaćivati i činiti našu budućnost sretnijom i ljepšom. A toliko je lijepoga, dobrog i plemenitoga bilo u ovoj župi. Toliko ćemo radosnih stvari, lijepih trenutaka i dragih uspomena i don Mile i ja ponijeti iz ove župe. Bilo je lijepo raditi s djecom, pa im se iskreno zahvaljujem za dolaske, trud, rad u sekcijama, napose medijskoj, čitačima, ministrantima, pjevačima, dječjem zboru *Put ljubavi* koji nam je uvijek uzveličao Misu desetku svojim skladnim pjevanjem.

Iskrena hvala mladima ove župe, Hrvatskoj katoličkoj mladeži *Bl. Alojzije Stepinac*, koji su svojim kršćanskim ponašanjem svjedočili svoju vjeru i uvijek su na ponos ove župe. Hvala im za dolaske na vjeronaučne susrete, za radne akcije u župi, za radost kojom su zračili i vedrinu koju su nosili. Hvala napose sekcijama mladih: medijskoj za uređivanje *Riječi*, liturgijskoj za čitanje na svetim Misama, dramskoj za prikazivanje poučnih i vrijednih priredbi i recitala, karitativnoj za pomoć u župnom caritasu, nogometnoj za sudjelovanje u međužupnoj ligi, zboru mladih *Mir* koji su nam

Misu dvanaesticu i vjenčanja tako osvježavali svojim mladenačkim glasovima i unosili neki začuđujuće lijepi ton i duhovni ugođaj.

Iskrena hvala Hrvatskom kulturno umjetničkom društvu *Herceg Stjepan*, kako djeci, tako mladim plesačima i bečarima koji su požrtvovno dolazili na probe i predstavljali našu župu na raznim nastupima diljem Bosne i Hercegovine i Hrvatske.

Hvala i klapi *Kolo* koja je vrlo dostojanstveno djelovala u ovoj župi i ponosno je predstavljala, a koja će u svojoj budućnost sigurno tražiti nove korake i glazbene smjernice.

Naša udruga žena sv. *Veronika* bila je glavni pokretač karitativnog oblika ljubavi kroz domaće proizvode, kiflice, kolače, pite i peksimete i tako na vrlo lijep način uključivala u karitativno darivanje cijelu našu župu. Hvala im što su, i uz druge naše marljive vjernice, uvijek bile spremne pomoći, pritrčati, uraditi, priskočiti. Neka im Gospodin stostruko uzvрати!

Hvala ženama koje su redovno čistile crkvu, kuću, hodnike, donosile cvijeće i

uređivale oltar.

Hvala svima koji su na bilo koji način pripomagali u župi na području struje, vode, uređivanja crkvenog dvorišta, košenja trave, krećenja ili peglanja, pranja crkvenog rublja, rada u kuhinji, pranja tepiha, čišćenja soba i mijenjanja posteljine. Ta da nam nije bilo takvih župljana zar bi sve u kući bilo uredno i na svom mjestu, i zar bi ja i don Mile po župi ovako uredni

i kršni hodali! Posebno don Mile! Ta jesu li nam stoput rekli: "Ko' da vas fino paze na Buni!" Doduše, možda su mislili na kilažu.

Hvala i našim civilnim i političkim vlastima na njihovoj potpori i borbi za sveopći napredak ove naše župe kao i cijelog ovog mjesta. Hvala donatorima koji bi uvijek rado priskočili prilikom naših župnih slavlja: svetkovine Presvetoga Trojstva i blagdana Stepinčeva. Neka ih Presveto Trojstvo blagoslovi i blaženi Alojzije uvijek svojim nebeskim zagovorom štiti.

Napose iskrena hvala našim bolesnicima i patnicima u župi koje smo nastojali redovno obilaziti

i ispovijedati kroz liturgijsku godinu. Hvala im što su svoje bolesti i patnje prikazivali za nas svećenike i svoje žrtve prinosili za duhovna zvanja, za Crkvu, hrvatski narod, svetoga Oca Papu, za obraćenje grješnika i za duhovni napredak i rast naše župe.

Dragi vjernici! Ni mi svećenici nismo savršeni i imamo mnoštvo svojih mana, loših navika i možda neprimjerenih poteza. Koristim ovu prigodu da se iskreno ispričam i ispričamo za uvrjede, ako smo ih nekome nanijeli, za sablazni, ako smo ih pred nekim učinili i za ponašanje nedostojno svećenika, ako smo ga negdje pokazali. Ispričavamo se ako nismo pokazali dovoljno ljubavi, razumijevanja, spremnosti, ako nismo adekvatno pomogli, posebno u caritasu, ako nismo dovoljno vrjednovali vaš trud i zalaganje i ako nismo dovoljno pokazali one osnove ljudske dobrote i plemenitosti. Danas vas za sve to, dragi župljani, iskreno i od srca molimo da nam oprostite i zaboravite. Vjerujte da ništa nije bilo namjerno ni sa zlom željom. Ljudski je pogriješiti, kaže stara poslovice, pa makar bio i dumbo.

S druge strane opraštamo i zaboravljamo ako je možda od nekoga vjernika bila kakva uvredljiva, ružna ili neprimjerena riječ.

Što bi vam na kraju poručili? Ostanite vjerni dragome Bogu, Majci Crkvi i svome hrvatskome narodu. Dolazite redovito na svete Mise, redovito se ispovijedajte, Bogu se molite i svoju djecu redovno šalžite na vjeronauk i svete Mise. Budite poslušni Crkvi i svojim crkvenim poglavarima kako biste sačuvali unutarnji duhovni mir i doprinijeli jedinstvu u ovoj našoj župnoj zajednici. Molite za nas da ostanemo dobri i primjerni svećenici, a mi ćemo za vas da ostanete dobri i primjerni katolički vjernici.

Neka vas u tome pomogne Presveto Trojstvo kome je ova župa posvećena, neka vas prati nebeski zagovor Bogorodice Marije i našega hrvatskog blaženika Alojzija Stepinca pod čijom se zaštitom ovaj Pastoralni centar nalazi.

Dragi župljani! Studenci nisu daleko, možeš se kamenom dobaciti.

Vjerujem da ćemo se s vremena na vrijeme i vidati. Vrata su vam studenačkog župnog ureda uvijek otvorena. Kad vas tuda put nanese, samo navratite, dodite na kavu i rakiju, a bit će štogoda i zameziti. A onda idemo zajedno na Gradinu kod don Mile na ručak. Jedan dio našega srca ostat će zauvijek na Buni, a Buna će zauvijek cijela ostati u našem srcu. Hvala vam još jednom za sve, i oprostite ako nešto s naše strane nije bilo dobro.

Zbogom ostaj, draga naša Buno, ja i Mile volimo te puno!

don Ivo Šutalo

Razgovor s novim župnikom

Na pučkoj svetoj Misi, 6. rujna u 10 sati, u našoj župi, pod vodstvom generalnog vikara naših biskupija mons. Srečka Majića, izvršeno je uvođenje u župu novoga upravitelja župe don Bernarda Marijanovića. Na svetoj Misi bio je prisutan i dosadašnji župnik don Ivo Šutalo koji je novom župniku predao ključeve župne crkve i tabernakula. Don Bernard je pred prepunom crkvom izmolio Vjervanje, ponovio svoja svećenička obećanja poslušnosti svom ordinariju te obećao da će se mudro i odgovorno odnositi prema materijalnim dobrima župe.

Mons. Srećko Majić na kraju svete Mise zahvalio je bivšem župniku don Ivi na dosadašnjem upravljanju župom, a novom župniku zaželio dobrodošlicu. Vjerni puk je svojim gromoglasnim pljeskom pokazao da novoga župnika radosno prihvaća.

Don Bernard Marijanović rođen je 12. kolovoza 1972. u Stocu. Roditeljska kuća mu je u Ljucima, župa Rotimlja. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1998., a mladu Misu rekao je u Rotimlji 12. srpnja iste godine. Njegova prva svećenička služba bila je služba župnog vikara u župi sv. Ivana u Mostaru, 1998.-2003. Nakon Mostara odlazi na župu sv. Ivana Glavosjeka u Krehin Gradac gdje ostaje do 2009. god. kada ga biskup Ratko Perić imenuje župnim upraviteljem župe Presvetoga Trojstva Blagaj-Buna.

U nastavku donosimo razgovor s našim novim župnikom.

Nakon što ste proveli kao kapelan 6 godina u župi Gradina kod Čitluka, dolazite na službu župnika u

mного veću župu Presvetog Trojstva, ovdje u naš Blagaj i Bunu. Kakvi su vaši prvi dojmovi?

Zanimljivo je što jedan broj ljudi doista mnogo drži do prvih dojmova. Istina, nitko od nas nije na njih imun, ostavljaju oni itekako svoje tragove na našoj budućnosti ali, istine radi, treba priznati da nas prvi dojmovi i prečesto dovedu u zabludu. Jednostavno ih se kasnije moramo odreći. Ponekad je to i bolno ali takvi smo mi ljudi, takav je život.

U župi Gradina, iz koje sam ovamo poslan, blagoslovili bismo oko 700 obitelji u božićnom blagoslovu. Koliko sam upoznat, ovdje, u župi Blagaj-Buna, prošle godine don Ivo i don Mile, blagoslovili su oko 615 obitelji. Stoga je, Slavko, tvoje pitanje samo djelomice točno. Naravno, ima onih obitelji kojima legalni svećenici nisu blagoslovili kuće. Možda na

teritoriju ove župe živi veći broj obitelji ali katolika je, statistički gledano, manje. Istina, na brigu župniku stavljeni su svi ljudi koji žive na teritoriju župe: ateisti, muslimani, pravoslavni, oni kršćani (katolici?) koji ne priznaju crkvenu vlast, papu, biskupa, legalno poslane im svećenike.

A moji prvi dojmovi? Kažu, ako nekoga hvališ, onda mu to čini iza leđa, kad njega nema tu. Nemoj nikoga hvaliti u lice i čuvaj se onoga tko te u lice hvali. A kad nekoga kudiš, najbolje je reći mu u lice. Trenutno moji prvi dojmovi čekaju druge, pa treće, i tako bar neko vrijeme, kad ću moći nešto više reći o župi i župljanima, kao, uostalom, i župljani o meni. Neka prođe Božić i

božićni blagoslov, bar dok ne uđem u svaku obitelj, pa ćemo onda o tome...

Neki župljani su primijetili da želite uvesti neke promjene u župi. Možete li nam reći koji su vaši primarni ciljevi za dobrobit naše župe i župljana?

Lako mi je odgovoriti na ovo pitanje. Moji ciljevi u ovoj župi, bilo primarni bilo sekundarni ili kako se već zvali, ne postoje. Nema ih. Ciljevi što postoji u ovoj župi nisu "moji", osobni, nego su to redovite crkvene zadaće, kao i u svim našim župama. Crkveni ciljevi a ne moji, niti nekoga trećeg. Kad kažem "crkveni ciljevi" onda prvenstveno mislim na ono što Crkva želi i ono što čini u svakoj redovitoj župi. Osobno bih doista želio da župa Blagaj-Buna živi redovitim crkvenim i župnim životom. Ni nešto posebno više, ali ni mrvu manje.

Zahvalan sam, zajedno s vama, na svemu što su ovdje činili i kako su s vama živjeli moji prethodnici, don Ivo, don Mile, don Željko, don Drago, don Ivica, don Ivan, don Velimir, fra Petar i svi oni fratri iz prošlosti naše župe. Čast mi je nastaviti sve ono dobro u kojem ste, vjerujem i vi, sudjelovali.

Vremena se mijenjaju kao što se i mi sami mijenjamo. Neki problemi ostaju isti, neki novi dolaze. Radost župnog zajedništva trajno ostaje. Bol i žalost zbog nejedinstva i razdora u župi, nadam se, prolazi i jednom će biti prošlost. Trebamo biti strpljivi i sa sobom i s drugima. Bog je s nama strpljiv. Možemo i mi bar pokušati...

Držite li da ćete moći sami kao župnik obavljati sve dužnosti u ovoj prilično zahtjevnoj i velikoj župi?

Kao odgovor na ovo pitanje ispričat ću zgodu koja mi se dogodila nedugo nakon što sam preuzeo župu.

Naime, jedan stariji gospodin, nakon što je završio posao zbog kojega je došao u župni ured, upita me dobrohotno: "Velečasni, hoće li Vam biskup uskoro poslati kakva pomoćnika? Ovo je zahtjevna i velika župa. Teško ćete moći sami. Da se niste Vi, velečasni, malo precijenili?" Onako, suzdržavajući smijeh, pokušao sam mu objasniti da nas na župe šalju, ne pitajući nas previše, možemo li mi to, imamo li nekih posebnih želja i tome slično. Nisam ja samog sebe odredio za ovu ili neku drugu župu, kako to možda neki znaju reći. Niti sam ja, niti drugi svećenici za sebe, odredio da na Buni bude samo

jedan svećenik. Prvi razlog tome jest nedostatak svećenika. Za nekoliko godina ni jedna župa, osim onih gradskih, ne će imati kapelana jer nema dovoljno svećenika. Ako ih bude i ako biskup odredi još jednog svećenika za našu župu, možemo samo Bogu zahvaliti na tom daru. Kako sada stvari stoje, ovdje zasada ostaje samo jedan svećenik.

Što očekujete od nas župljana, posebno nas mladih ljudi?

To je dobro pitanje. Jedno je što bih ja volio a drugo je što je realno moguće. Volio bih da župljani ove naše župe, među njima i mladi koji su, koliko dosada mogu primijetiti, aktivni i uvijek rado spremni

pomoći svećeniku, preuzmu više odgovornosti u životu i radu župe. Volio bih kad bi veći broj ljudi uzeo k srcu istinu da smo mi, svećenici, oni koji su tu privremeno, do slijedećega biskupova dekreta a da ste vi župljani, posebno mladi, oni koji će tu, manje-više, provesti većinu ili cijeli svoj život.

Možda ovo ne bih ni trebao javno govoriti ali sam stvarno često ostajao zadivljen nad nekim našim župljanima i njihovoj brizi i angažmanu. Oni vole svoju župu kao svoju obitelj. I tako se odnose i prema nama svećenicima, bez obzira koga im biskup pošalje.

Na kraju ovoga našega razgovora, možete li reći nekoliko riječi svim našim župljanima povodom nadolazećeg Božića, blagdana kojemu se svi tako radujemo?

Božić nas uvijek zatekne i iznenadi. Uvijek, svake godine, kao da je prvi Božić u našem životu premda su nam se nekima lijepe godine izbrojale. Nema razloga da tako ne bude i ove godine u župi Blagaj-Buna. Možda će to biti drugačiji Božić nego što smo navikli ovih proteklih godina, možda skromniji izvana ali njegov nutarnji sadržaj, crkveno slavlje i događanja unutar naše duše i srca uvijek su zagarantirani. Uz tek jedan uvjet a to je mali naš napor u pravom, Božjem smjeru. Moj i tvoj Božić u maloj mjeri ovisi o drugima. Najviše ovisimo o Bogu a onda o sebi samima. Tek onda na red dolaze drugi i sve drugo, izvanjsko i materijalno.

Za mene Božić dobiva svoju punu dimenziju kada ga slavimo jednim već okom gledajući na Uskrs. Osobno bih volio da bar s jednakim žarom slavimo Božić i Uskrs. Ne u smislu da umanjujemo Božić, nego da više naše vjerničke i ljudske pozornosti i zalaganja proživimo u pripremi i proslavi Uskrsa. Božić bez Uskrsa gubi svaki smisao a nekad mi se čini da se upravo to može pročitati između redaka promatrajući naše pripreme i proslave Božića.

Dragi župljani, neka nam je svima blagoslovljen Božić!

Razgovarao Slavko Raguz

SVEĆENIK JE PASTIR

Kao pastir svećenik je vođa povjerenog naroda, kojega brani od grijeha i stranputica, hrani Božjom riječju i Božjim kruhom, vodi na sočne pašnjake Božje istine, upućuje ga pravim stazama spasenja. To se ostvaruje naviještanjem cjelovita Kristova evanđeoskog nauka i poruka, a ne nekoga svojeg nauka ili filozofskih sustava i ljudskih mišljenja. Svećenik, pravi pastir, daje se i žrtvuje u potpunom sebedarju za one kojima je poslan. Prema njima usmjeruje sve svoje želje i prohtjeve, sve svoje radosti i žalosti, sve svoje snage, jednom riječju, čitava sebe. Svećenik, pravi pastir, čini i jest ono što Krist želi i što Božji narod s pravom očekuje da on čini i bude. Tada svećenik s pravom može reći, poput sv. Pavla: "Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist" (Gal 2,20). On mora biti spreman odreći se mnogočega i darovati i svoj život za svoje stado, i tako prema Kristovoj riječi dokazati najveću ljubav.

Uskrsnućem smrt On svlada

Svečano i dostojanstveno u pratnji dvanaestorice apostola naši svećenici don Ivo i don Mile započeli su Misu večere Gospodnje. Obredom pranja nogu, naš župnik ponovio je ono što je Isus Krist učinio prije više od dvije tisuće godina - ponizno pao pred učenicima i oprao im noge. Simboličnu ulogu Kristovih učenika preuzeli su naši župljani: Pero Puljić, Miro Selmanić, Vedran Perić, Kristijan Ćorić, Marin Ćorić, Bojan Kozarić, Dario Stjepanović, Mario Matoš, Dado Soldo, Josip Novaković, Zoran Palac i Mario Barić.

Velikim četvrtkom, odnosno slavljenjem spomena na Kristovu posljednju večeru, započelo je Veliko trodnevlje u kojem se kršćani prisjećaju muke i konačno slave uskrsnuće Gospodinovo. Te večeri započelo je i klanjanje pored Isusova groba koje je trajalo do subote navečer tj. do početka obreda Velike subote. Svaki sat izmjenjivale su se straže: mladi, djeca,

srednjoškolci, obitelji... U tišini pored Isusova groba u molitvi i meditaciji svatko je Isusu izrekao najintimniju potrebu i zahvalu, kroz blizinu groba proživljavao tajnu otkupiteljskoga čina.

Utihnule župnih zvona do večeri Velike subote daju posebnu atmosferu, tišinu i potresni muk koji zavlada župom. Na Veliki petak, dan muke i smrti Gospodinove, sastali smo se na obrede. Pjevali smo Muku, ljubili drvo križa i nakon pričesti, u tišini, razišli se svojim domovima.

Obredi Velike subote započeli su pred crkvom blagoslovom ognja i paljenjem uskrsne svijeće. Simbolika svijetla koje se prenosi i razbija tamu neosvijetljene crkve jaka je i mistična. Svečano Gloria i zvuk zvona bili su znak uskrsnuća.

Uskrsnu svetu Misu proslavili smo u novoj crkvi. Prepuna crkva zajedno s našim zborovima Put ljubavi i Mir skladno je pjevala tradicionalne uskrsne pjesme. Župnik je u propovijedi čestitao Uskrs svim župljanima, posebice bolesnima i onima koji na bilo koji način pate, te pozvao na mir i pomirenje. Također je prenio uskrsnu čestitku don Željka Majića, našega bivšeg župnika, koji župu Blagaj-Buna, iako je u Rimu, ne zaboravlja i dalje prati svojim molitvama.

Nakon Mise u dvorištu crkve najmlađi folkloristi prvi put su nastupili igrajući splet hercegovačkih kola, što je narod popratilo iskrenim pljeskom. U svečarskom raspoloženju bečari su veselo zapjevali, čestitao se sretan Uskrs, častilo domaćim specijalitetima i biralo najtvrđe jaje. Bilo je lijepo biti dio ovakve zajednice kršćana koja slavi dan Gospodinova uskrsnuća.

Kristina Ćorić

Pričest i krizma u našoj župi

Pustite malene k meni

Naša župa procvjetala je 17. svibnja ove godine jer je taj dan bio poseban i svečan. Nova župna crkva, iako neizrađena bila je obasjana bjelinom cvijeća, prvopričesničkih haljinica i čistoćom 46 malih srdaca koji su po prvi put pristupali k stolu Gospodnjem.

Nakon vjeronaučnih priprema s don Milom kroz cijelu školsku godinu, došao je i taj svečani dan. Najprije su se u 9 sati ujutro okupili na prvopričesnički doručak. Tu su bile i zadnje pripreme, popravljjanje pojaseva, šnalica, ponavljanje recitacija. U 10 sati uz zvuke zvona, ponosni i sretni, u procesiji krenuli su prema oltaru.

Simbolično držeći svijeće visoko i glasno izgovarajući riječi odricanja sotoni i vjerovanja Bogu obnovili su svoja krsna obećanja. Sudjelovali su u cijelom slavlju Euharistije pjesmama, recitacijama i čitanjima. Uz pratnju roditelja pristupali su oltaru i ozarenih lica po prvi put primili samog Isusa u Oltarskom Sakramentu. Don Ivo je naglasio važnost ovoga dana u životu djeteta, kasnije zrele osobe, i pozvao roditelje da slavlja u obiteljskim domovima budu dostojanstvena, uvijek s naglaskom na vrijednost sakramenta, a ne na trpezu slavljeničkoga ručka.

U nastavku mjeseca svibnja prvopričesnici su se lijepo odazivali na svibanjsku pobožnost Gospi u čast, moleći zajedno s narodom svetu krunicu i Gospine

litanijske. Ove godine to je bilo zanimljivije jer je don Mile napravio album s nazivom S Gospom kroz svibanj koji je preko dolazaka na svibanjsku pobožnost trebalo ispuniti svetim sličicama. Svaku večer, tko dođe na pobožnost, dobiva svetu sličicu od toga dana i tako ispunja svoj album. Bio je to lijep poticaj za dolazak na pobožnost krunice. A nadamo se da su i roditelji i prvopričesnici naučili da mjesec svibanj i svibanjska pobožnost bude posjećeni svake godine, a ne samo u godini kada se primaju sakramenti.

Primi pečat dara Duha Svetoga

Treće nedjelje po Uskrsu, 26. travnja, pastir naše mjesne Crkve, mons. Ratko Perić, posjetio je našu župu. U tom pastoralnom pohodu sakrament Duha Svetoga primilo je 40 krizmanika koji su se kroz proteklu godinu pripremali za ovaj dan. Kroz vjeronaučne pouke i susrete pratio ih je naš župni vikar don Mile.

Na početku svete Mise biskupa je, u ime svih krizmanika, pozdravila krizmanica Nikolina Grubešić. Uz pozdrav krizmanici su predali biskupu simboličan dar. Bila je to slika sv. Pavla ispred župne crkve na Buni koju je naslikala krizmanica Alisa Sojka. U ovoj Godini sv. Pavla, htjeli su slikom pokazati blizinu naše župe nakani Crkve cijeloga svijeta da se na poseban način časti taj veliki učitelj naroda.

Biskup je u svojoj riječi pozdravio ideju krizmanika i zaželio da svi budu dobri nasljedovatelji sv. Pavla kroz cijeli svoj život. U tom duhu poklonio im je i svoju knjigu *Znamenita imena iz apostolskih vremena* koja upravo i govori o Pavlovim suradnicima u njegovom misionarskom naviještanju evanđelja. Propovijedajući jedinstvo Crkve, kršćanske moralne vrjednote i roditeljsku odgovornost u odgoju djece, biskup je na svoj originalan način potaknuo sve vjernike na ispravno nasljedovanje Kristovih i crkvenih zapovijedi i na kraju svete Mise uputio svoj pastirski blagoslov cijeloj vjerničkoj zajednici.

Kako je prošlo mnogo vremena od travnja i već nove generacije djece idu na vjeronauk pripreme za sakrament sv. krizme, pomalo se pitamo gdje su danas na župnim sekcijama, pobožnostima, nedjeljnoj sv. Misi, aktivnostima za mlade, prošlogodišnji krizmanici. Pokazuju li oni primjerom novim generacijama kako sve ono lijepo o čemu su slušali vrijedi samo do sakramenta i onda kad postaneš veliki, nije to više "in". Prisposoba o sijaču i sjemenu pripovijedat će se i novim generacijama i uvijek iznova biti aktualna pa tko bude imao uši za slušati, nek' čuje.

Kristina Ćorić

Duhovni susret mladih na Rotimlju

U mjesecu svibnju ove godine naša Hrvatska katolička mladež *Bl. Alojzija Stepinca* s Bune posjetila je župu Rotimlju.

Naime, tih dana u župi Rotimlju bile su pučke misije, te su duhovna predavanja imali svećenici isusovci iz Opatije, i to o. Josip Sremić i o. Zvonko Vlah. Tako su jedne večeri bili pozvani naši mladi iz župe Presvetog Trojstva Blagaj-Buna i iz Mostara tj. mladi iz župe sv. Ivana Apostola i Evanđelista. Mladi s Bune došli su s tadašnjim župnikom don Ivom Šutalom i kapelanom don Milom Vidićem, a mladi iz Mostara sa svojim župnikom don Krešom Puljićem.

Te večeri duhovni program započeo je svetom krunicom. Nakon krunice uslijedila je sveta Misa koju je predvodio o. Josip Sremić. U svetoj Misi uputio je svim vjernicima prigodne riječi a osobito mladima te im govorio kako danas širiti Božju riječ.

Poslije svete Mise u prostorijama župnoga centra održano je duhovno predavanje koje je pripremio o. Zvonko Vlah. Kroz svoje predavanje želio je mladima naglasiti ulogu u svjedočenju Isusa Krista. Nakon predavanja mladi su zahvalili predavaču na lijepom izlaganju i tumačenju.

Nakon duhovnoga programa uslijedilo je druženje mladih u prostorijama župe uz pjesmu, šalu i okrijepu. Nakon druženja mladi su se morali uputiti svojim domovima, zahvalivši se župniku don Gordanu na lijepom i ugodnim domaćinstvu.

Pri povratku svojim kućama u sjećanju su odjekivale poučne riječi predavača. Naime, predavači su uistinu ohrabрили mlade svojim riječima te im tako još više produbili vjeru i potaknuli ih da budu istinski svjedoci Isusa Krista.

Vedran Perić

Duh Hercegovine u srcu Slavonije

Kulturno umjetničko društvo *Herceg Stjepan*, zbor mladih *Mir*, te naši župni bečari zajedno sa župnim vikarom don Milom Vidićem, rado su se odazvali na poziv KUD-a Cerna u Slavoniji. Naime, ove godine

imali smo čast biti gosti njihove "Hercegovačke večeri" kako bi se predstavili te uzveličali taj kulturni događaj. Tu večer organizira, već tradicionalno, svake godine njihovo kulturno umjetničko društvo *Tomislav* - Cerna zajedno sa SUH-om *Blago Zadro*, Slavonska udruga Hercegovaca, ogranak Cerna. Cilj ove večeri bio je okupiti njihove mještane Hercegovce i sve one koji vuku porijeklo iz našega kraja na zajedničku večer druženja i večer hercegovačkog folklor.

Prvi dan našega dolaska mještani su nas primili otvorenog srca u svoje domove i lijepo nas ugostili. Nakon predstavljanja i pozdrava na pozornici Doma za kulturu zaigrali su folkloriši KUD-a Cerna te srcem i dušom odigrali nama svima poznati *Lindö*. Nakon njih, dvadesetak članova našega društva, ženskim bečarcem i spletom nekoliko hercegovačkih kola, predstavili su naše HKUD *Herceg Stjepan*, a zatim su i naši bečari zapjevali koju, te na taj način bar dijelom pokušali dočarati duh Hercegovine u srcu Slavonije.

Zvuci tamburice, pjesme, udarci koraka, pokreti kola, kulen, domaće vino, veliko srce... Njihova ganga i bečarac do kasno u noć orili su se dvoranom. Svakako, bilo je zanimljivo vidjeti i našega

don Milu u koracima *Linde* i slavonskih koraka i kola. Sutradan je misno slavlje predvodio don Mile zajedno s mjesnim župnikom don Ilijom Aračićem u crkvi sv. Mihaela Arkandela uza zbor mladih *Mir* koji je svojom pjesmom uzveličao ovo misno slavlje. Nakon Mise, kratki predah i vrijeme za mali obilazak. Krenuvši u razgledanje Vukovara posjetili smo Ovčaru, Memorijalno groblje, polje bijelih križeva koji se nisu otrgnuli od zaborava. Tih 938 bijelih križeva, od kojih svaki simbolizira jednu žrtvu stradal u Domovinskom ratu

a ekshumiranu ovdje, predstavljaju jednu od najvećih masovnih grobnica u Europi. Pala je i pokoja suza s našega lica a ostao je neizbrisiv trag u našem sjećanju. Sve što smo vidjeli i doživjeli na ovome susretu u Slavoniji toliko nas se dojmilo da smo sljedeći susret već najavili.

Hvala dragim prijateljima iz Cerne na lijepom gostoprimstvu i ugodnim trenucima druženja, a na nama ostaje da i mi njih ugostimo i ovako primimo u našu zajednicu pri skorom susretu na Buni.

Marina Rajić

Po Isusu u Duhu Svetom k Ocu nebeskom

Baš kao i svake godine patron župe obilježili smo onako kako i dolikuje. Put do prave priprave za Presveto Trojstvo kročili smo kroz trodnevnicu s različitim propovjednicima i događajima.

Misom u 19 sati započela je prva večer trodnevnicu za proslavu župnog naslovnika Presvetoga Trojstva. Predvodnik misnoga slavlja bio je don Ljubo Planinić, župnik župe Kruševa. Na ovoj svetoj Misi pjevao je naš dječji zbor *Mir*. Bilo je lijepo vidjeti ne baš prepunu crkvu vjernika, njih oko 80, ali ipak

dovoljno punu da našoj "oronuloj starici" bar na trenutak vrati onaj stari blistavi sjaj. Motiv, odnosno

geslo naše ovogodišnje proslave Presvetoga Trojstva bio je "Po Isusu u Duhu Svetom k Ocu nebeskom", a tri večeri posvećene Ocu, Sinu i Duhu Svetom imaju svaka svoju zasebnu temu. Tema prve večeri bila je "Neka bude hvaljen Bog Otac" (Ef 1,3). Don Ljubo se stoga osvrnuo na Oca nebeskog doživljenog iz perspektive sv. Pavla. Nepokolebljiva vjera u Oca, koji je tu, uvijek i uvijek, srž je svih Pavlovih poslanica. On ga predstavlja kao bliskog, nježnog i Oca s puno razumijevanja, te Ga uspoređuje s našim zemaljskim ocem. Naš nebeski Otac jest "kapetan" koji upravlja našim životnim brodom, u svim bitkama i olujama - istaknuo je don Ljubo u svojoj propovijedi.

Tema druge večeri trodnevnicu Presvetome

Trojstvu bila je "Propovijedajte Krista raspetoga" (1 Kor 1,23). Već tradicionalno, stotinjak biciklista pošlo je ispred crkve na Buni prema crkvi Presvetoga Trojstva u Blagaju. Don Ivo Pavlović blagoslovio je bicikliste, don Mile je dao osnovne upute za vožnju, a policija je pošla u pratnji. Kolonom biciklista vijorile su se tri zastave: Papina, Herceg Bosne i zastava HKM-a *Bl. Alojzije Stepinac* s Bune. Nekoliko njih je imalo tehničke probleme sa svojim biciklima, ali je sve dobro prošlo, te su na vrijeme stigli na svetu Misu. Najmlađi biciklist bila je mala Nicole Selmanić, koja ima samo 5 godina. Don Ivo Pavlović govorio je o Kristu Raspetome kojega je propovijedao i živio sv.

Pavao. Župnik s Domanovića, don Ivo, prvi je put u Blagaju te nije krio oduševljenje. Zbor mladih *Mir* za ulaz je zapjevao "Slavimo te, Oče", a svojim pjevanjem popratio je cijelu Misu. Nakon svete Mise biciklisti su se ponovo formirali i u koloni pošli prema crkvi na Buni, te lijepo duhovno osvježenje ponijeli u svojim srcima.

Treća večer trodnevnice bila je uočnica svetkovini Presvetoga Trojstva. Večernju svetu Misu u 19 sati na Buni predvodio je don Luka Pavlović, katedralni župnik na temu "Duh Božji prebiva u vama" (1 Kor 3,16)

Don Luka je istaknuo važnost Duha Svetoga u životu svakog vjernika, važnost njegovih sedam svetih darova i našu otvorenost kojom ih trebamo iz dana u dan primati kako bi Duh Božji uvijek prebivao u nama. Pjevanjem su Euharistiju pratili domaći zborovi *Mir* i *Put ljubavi*. Naša župa bila je te večeri počašćena i prisutstvom don Ivana Štironje, pastoralnog vikara naših biskupija, te članova hrvatskih kulturnih umjetničkih društava naše biskupije, KUD-a *Tomislav* iz Cerne, kao i bunjevačkih Hrvata koji su nakon svete Mise postavili spomen ploču na izvanjski zid nove crkve. U čast Presvetog Trojstva, tu večer, priređen je i program pod geslom "Neka pjesma Bunom teče" u kojem su sudjelovale brojne folklorne skupine.

Svečana sveta Misa na slavu Presvetoga Trojstva, održana je u staroj župnoj crkvi u Blagaju na samu svetkovinu u 11 sati. Uz predvoditelja misnoga slavlja don Vinka Raguža, prisustvovali su župnik don Ivo Šutalo i župni kapelan don Mile Vidić. Učinilo se da je crkva premala da primi toliki broj vjernika, djece, mladih i starih, koji su došli na svetu Misu. Uz domaće zborove *Mir* i *Put ljubavi*, svetu Misu uzveličali su lijepim pjevanjem i članovi HKUD-a *Tomislav* iz Cerne u Slavoniji. Propovjednik je naglasio kako je teško

ljudskim umom dokučiti tajnu Presvetoga Trojstva, ali kako je puno važnije da u svome životu Presveto Trojstvo ljubimo i štujemo, da s njim započinjemo svaki svoj dan, svaki svoj čin i svaku svoju molitvu. Samo u tom slučaju moći ćemo jednoga dana sudjelovati u društvu Svete Trojice, nebeskih anđela i svih svetih čija su imena zapisana na nebesima, istaknuo je don Vinko. Na kraju svete Mise župnik don Ivo i župni kapelan don Mile podijelili su u ime župe simbolične darove u znak sjećanja na ovaj susret gospodinu Tomislavu

Pavkoviću, Stanku Pavloviću, Jakiši Šitumu, Stjepanu Mariću i Vladimiru Baličeviću, voditelju HKUD-a Tomislav. Oni su iskreno zahvalili te uručili svoje darove, od kojih ističemo mandolinu zvanu "samicu" koju su darovali našem HKUD-u Herceg Stjepan. Župnom uredu od Ogranka Matice Hrvatske u Vinkovcima darovali su i oko 150 knjiga za župnu knjižnicu. Nakon svete Mise, u crkvenom dvorištu u Blagaju, uslijedilo je narodno veselje koje su svojim tamburicama i pjesmom uzveličali gosti iz Cerne. Bilo je lijepo čuti zvuke gange i bećarca. Poneseni tim zvukovima velik broj vjernika rado se uključio, te zaplesao korake i slavonskog i hercegovačkog

kola. Nakon toga uz našu žuborljivu rijeku Bunu zajedno smo ručali i još koju zapjevali.

Poklonjena mandoline odsvirala je svoju notu... Darovanu vjeru, ufanje i ljubav koju primismo od Presvetog Trojstva ne zadržavamo za sebe, nego pružimo i bezuvjetno darujemo, notama svog srca da bi nam se vratilo te da bi opet punim srcem zapjevali i zasvirali nove zvuke na žicama mandoline u čast Ocu Sinu i Duha Svetom!

Marina Rajić

Neka pjesma Bunom teče...

točkom otvorili i uljepšali naši prijatelji, hercegovci iz Cerne u Slavoniji. Naši ostali gosti bili su HKUD Stolac, Aladinići, Prenj i Domanovići. Centralni dio programa pripadao je HKUD-u *Tomislav* iz Cerne a, naravno, i naše folklorno društvo zajedno s bečarima imalo je svoju nezamjenjivu točku.

Sva folklorna društva, kao zahvalu za sudjelovanje u programu, dobila su zahvalnice a poslije su se svi zadržali u župnom dvorištu učeći zajedno slavonske, kao i hercegovačke korake.

Prijateljstvo je raslo naočigled, zajedno s Božjom ljubavlju i vjerom. Radujemo se tome i u skoroj budućnosti.

Daria Puljić

Neka pjesma...pisalo je na pozadini naše velike pozornice. Ni jak vjetar danju nije uspio pokvariti šahovnicu i rijeku napravljenu s toliko truda i ljubavi.

Bila je to posebna večer 6. lipnja 2009. Zvezdana noć, dobri ljudi, pjesma, prijatelji, ples i veselje...

Sve je započelo svetom Misom, koju je predvodio don Luka Pavlović, mostarski katedralni župnik, te propovijedao na temu "Duh Božji prebiva u vama" (1 Kor 3,16). Misnom slavlju bio je nazočan velik broj bunjevačkih Mađara. Oni su nas također u kasnijem programu počastili i jednom od svojih hercegovačkih točaka nastupivši u prelijepim bunjevačkim nošnjama.

Poslije Mise održano je svečano otkrivanje spomen ploče, koju su Mađari postavili u znak povezanosti na našoj novoj crkvi na Buni.

Večernji program "Neka pjesma Bunom teče", s našom voditeljicom Marinom Rajić, zvanično su svojom folklornom

Reportaža iz srca otoka Krapnja

Naši susreti s mladima iz Mulheim-a lagano prelaze u tradiciju. Već drugu godinu zaredom duh prijateljstva i zajedništva nastavlja se na otoku Krapnju. Nas 30-ak mladih iz Hercegovine, tj. naše župe i župe sv. Ivana Apostola i Evanđelista iz Mostara, zaputili smo se na otok Krapanj. Po nas je došlo desetak mladih iz Njemačke. Taj susret trebao je započeti na Buni nekoliko dana prije, te se nastaviti, ali zbog određenih problema to nije bilo izvodivo. Zbog toga smo ovaj put odmah krenuli na Krapanj.

Otok Krapanj najniži je i najmanji naseljeni otok na Jadranu. Smješten je u šibenskom akvatoriju. Udaljen je samo 300 metara od kopna. Najviša mu nadmorska visina ne prelazi 125 metara, a šezdesetih godina prošloga stoljeća, s više od 1500 stanovnika, bio je najgušće naseljeni otok na Jadranu. Krapanj je manji od pola četvornog kilometra. Mi smo boravili u franjevačkom samostanu sv. Križa koji je utemeljen 1435. god. i vrlo je znamenit po svojoj povijesti i muzeju u kojem se čuvaju brojni eksponati koji svjedoče o životu Krapnja u prošlim vremenima.

Kad smo stigli na Krapanj naši prijatelji su nam priredili srdačnu dobrodošlicu. S njima smo proveli 5 dana, i svaki dan bio je poseban. Ujutro bismo imali zajedničke molitve i meditaciju prije doručka. Nakon doručka išli bismo na kupanje. Jedan dan smo išli u Šibenik kod dragog nam don Tomislava i održali zajednički koncert na orguljama. Išli smo i na Plitvička jezera gdje smo proveli šest sati u razgledavanju. Bilo je prilično naporno ali smo vidjeli sve što se moglo vidjeti, prelijepa jezera, vodopade, netaknutu prirodu, te neobičnu floru i faunu. U Splitu smo uživali u duhu stare Dioklecijanove palače i suncu našeg Jadrana. Međutim, posebno nam je iskustvo bio koncert u srednjovjekovnoj crkvi na Krapnju gdje smo imali priliku duhovno se obogatiti. Tu su članovi našega zbora mladih *Mir* zajedno sa orkestrom iz Njemačke odsvirali i otpjevali nekoliko duhovih pjesama u slavu Bogu.

Svi ovi događaji ostat će nam u sjećanju, jer su znak snage duha naše vjere koja nas veže i koja nam u biti i omogućuje sve naše susrete.

Martina Maslač

40 godina svećeništva fra Ilije Puljića

40 godina njegovog svećeništva i koje, kako je naglasio don Mile, možda i najbolje opisuju svećenički poziv, lijep je kao ružin cvijet ali isto tako na svećeničkom putu ima puno i trnja. Pozdravnu riječ uputio je biskup Želimir kazavši kako je papa Benedikt XVI. ovu godinu proglasio svećeničkom godinom, te kako je fra Ilija prvi svećenik iz naše župe. Kazao je da se svećenički poziv osjeti već dok se kao dijete pomaže svome župniku pri oltaru. Stoga je biskup pozvao fra Iliju da se kroz svetu Misu sjeti svih onih svećenika koji su djelovali u našoj župi i koji su svaki na svoj način pridonijeli njenom razvoju.

Danas smo svjedoci toga kako se sve manje mladih ljudi odlučuje za svećenički poziv. Situacija ni u našoj župi nije puno drugačija. Međutim, ranije to i nije bio takav slučaj. Naša župa i ovi naši prostori dali su mnoga svećenička zvanja. Iz naše župe, što rođenjem, što podrijetlom, ima biskupa, svećenika, časnih sestara. Jedan od sinova naše župe, fra Ilija Puljić, proslavio je 9. kolovoza 2009. u Blagaju 40 godina svećeničkog djelovanja.

Te je nedjelje bilo veoma svečano. Svetoj Misi prisustvovao je velik broj kako vjernika, tako i svećenika. Svetu Misu predvodio je slavljenik uz koncelebraciju velikog broja svećenika među kojima su bili biskup dubrovački dr. Želimir Puljić, inače slavljenikov brat, fra Ivan Sesar, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije, don Srećko Majić, generalni vikar, fra Petar Vlašić, naš bivši župnik, fra Tomislav Puljić, don Zdravko Ivanković, te naš kapelan don Mile koji je predstavljao i župnika don Ivu koji je bio odsutan. Misno slavlje je svojim pjevanjem uzveličao župni zbor.

Na samom početku misnog slavlja djeca iz naše župe su fra Iliji predali 40 ruža koje simboliziraju

Propovijed na svetoj Misi održao je fra Petar Vlašić. On je naglasio da je

proslava 40 godina svećeništva zbilja jedan veliki događaj. S četrdeset godina radnog vijeka ide se u mirovinu, ali fra Ilija je još uvijek aktivan. Nadalje, fra Petar se osvrnuo i na važnost svećenika u crkvi i župi. Bez svećenika mnoge stvari ne bi bile iste kao i sa svećenikom. Na kraju on je zahvalio fra Iliji na njegovom svećeništvu, a

zahvalio je i župljanima koji su došli na ovu proslavu, u staru oronulu blagajsku crkvu, naglasivši da nije važno kakva je građevina već da su upravo vjernici Crkva. Kazao je da je Crkva zajedništvo vjernika na čelu s papom, biskupima i svećenicima i da u crkvi postoji i mora postojati red koji svi svećenici i vjernici moraju poštivati, te je tako i naš fra Ilija po uredbi svojih nadređenih cijeli svoj svećenički vijek proveo u iseljeništvu.

Svoje čestitke i riječi zahvale slavljeniku uputili

su i provincijal fra Ivan Sesar, generalni vikar don Srećko Majić, te don Mile u svoje ime i u ime našeg župnika don Ive, čiju je čestitku i pročitao. Slavljenik kao i drugi nazočni svećenici dobili su i prigodne darove, a na samom kraju par riječi uputio je i fra Ilija, kazavši ponešto iz svoga života te iskazavši zahvalu svima. Nakon svete Mise vjernici su se zadržali ispred crkve na kratkom druženju i razgovoru.

Ova je proslava bila jedan lijep čin i čin zahvale fra Iliji na njegovom svećeništvu, a možda ovaj događaj te djelovanje fra Ilije bude i povod da netko od naših mladih iz župe krene svećeničkim stopama.

Fra Ilija Puljić rođen je 26. srpnja 1941. u Kamennoj, naša župa. Franjevačku gimnaziju završio je u Visokom, a studij teologije i filozofije pohađao je u Sarajevu i Daytonu. Za svećenika je zaređen 1969. god. u Frohnleiten u Austriji. Skoro cijeli svoj svećenički rad posvetio je radu s našim iseljenicima, pa je tako većinom službovao na župama u Americi i Kanadi (Steelton, Thunder Bay, London, Sharon, Milwaukee, New York, Chicago, Sudburyju, Montreal,...) gdje se i danas nalazi.

Miroslav Selmanić

Koracima folkloru

Od malena su me učili kako su stari ljudi mudri i iskusni. Mnogo puta mi je rečeno slušaj starije, uči na njihovim pogriješkama. Proživjeli su mnogo, i dobra i zla, i radosti i žalosti. Vjerovao sam učiteljima svojim i poslušao njihov savjet. Zanimalo me što stari ljudi kažu o folkloru. A čim sam im prišao čuo sam: "Zapjevajmo pjevat je milina, pjevat je milina, i naša je pjevala starina..." Kad sam čuo da je tako, nije mi preostalo ništa

drugo nego uključiti se u folklornu sekciju *Herceg Stjepan* na Buni i krenuti s njima na širenje tople pjesme

i zdravoga duha u ovim krajevima, a i šire.

Ozbiljno smo shvatili probe pod vodstvom novih učitelja i mentorskom palicom sveprisutnoga don Mile. Bilo je tu i zabave, smijeha, nekoliko ljutih riječi, malo znoja, ali zajedničkog druženja i duhovnoga rasta ponajviše.

Nakon nekoliko mjeseci vježbanja stiglo je mnogo poziva na župnu adresu i

uputismo se tako na smotre i priredbe folklora.

Mladi su izvodili pastirske plesove ovoga kraja kao da su godinama lutali planinskim obroncima za svojim stadima. Djevojke su umilnim glasom i pjesmom dozivale momke da se unatoč ljepoti izvedbe pastirskoga kola pridruže njima i formiraju jedno zajedničko, mješovito kolo te tako pokazuju kako svi njeguju igru truse, trojanca baš poput njihovih predaka.

Djeca su nam u župi, ali isto tako u Rodoču na smotri dječjeg folklora, pokazala

običaje kako se prije, dok nije bilo modernih disco klubova, družilo. Mlado momče nudilo je lijepu Katu kojekakvim darovima, između ostalih i jabukom, ali je Kata, uvijek izbirljiva, oklijevala, no na kraju zbog upornosti mladića i njegovoga šarma ipak pristla osobito nakon riječi: "Uzmi Kato, uzmi zlato..."

Onda na red dodoše momci s Neretve. Istina, neki od njih doselili su se u ovaj pitomi kraj s izvora Neretve, ali mnogo ih je i s obala Bune, no to ih nije zasmetalo da zapjevaju koliko ih grlo nosi: "Evo braće s obala Neretve..." zaorilo se tako glasno, ne samo u Prenju, Čeljevu, Domanovićima, Višićima

gdje smo nastupali, nego i šire. "Nek' se čuje, nek' se ori, ori Herceg-Bosna cijela kad pjevaju momci zapaljenih sela." Da nije redoslijed nastupa isplaniran vjerojatno bi momci s Neretve još uvijek pjevali, i mjesta bi se orila od njihova glasa. Ovako ćete morati pričekati njihov sljedeći nastup da biste se uvjerali u istinitost ovoga teksta!

Zato budite pripralni jer možda vam se već uskoro pruži prilika ponovno vidjeti neke od članova HKUD-a *Herceg Stjepan* prilikom izvedbe novih vještina.

Josip Novaković

Misijska nedjelja

Na dvadeset i devetu nedjelju kroz godinu u našoj župi obilježen je Dan misija. Znamo li mi što su misije, što one znače i koja je njihova funkcija?

Čitajući riječi iz Markova Evanđelja (10,43): "Naprotiv, tko bi želio biti najveći među vama, neka vam bude poslužitelj", potaknuti smo na razmišljanje o djelovanju misija, te o tome što smo mi spremni učiniti za misije. Tko je uistinu spreman od nas odreći se svega i poći tisućama kilometara od svojih domova da bi bio poslužitelj, da bi pomogao drugima. Malo je onih koji su spremni dati svoje živote kako bi činili dobro drugima, primamili osmjehe na mnoga tužna lica.

Afrika, Azija i mnogi drugi dijelovi svijeta za koje nismo ni čuli mjesta su gdje boravi velik broj misionara i misionarki. Oni odlaze daleko od svojih domova kako bi širili riječi evanđelja te pomogli onima koje mi svakodnevno zaboravljamo. Brojni misionari i misionarke koji su se odazvali pozivu i pošli u svijet misija, omogućuju iromašnima, bolesnima i ostalima pružiti koliko-toliko normalan život. Veći broj zemalja sve se teže bori sa siromaštvom i mnogim bolestima. Da se ne bi brzo umorili od tih borbi i da ne bi brzo odustali

Crkva im nudi svoju pomoć, šalje brojne misionare i misionarke koji se trude pomoći onima kojima je to najpotrebnije. Iako su daleko od nas mi ipak možemo učiniti nešto za njih.

Naša župa i ove je godine uspjela na razne načine doprijeti do srdaca naših župljana da i oni učine nešto za misije. Brojni članovi medijsko-karitativne sekcije, od onih najmlađih pa i do najstarijih, pružili su nam priliku da i mi sudjelujemo u ovoj Misijskoj nedjelji. Mnoštvo čestitki i kolača na stolovima ispred crkve nakon svete Mise omogućili su nam da i mi na jedan dan budemo misionari. Darivajući nešto novca za čestitku i pokoji kolač naša župa je i ove godine uspjela prikupiti oko 1000 KM, koje po već uhodanom običaju, dostavljamo našem bivšem župniku, don Velimiru Tomiću, sadašnjem misionaru u Africi.

Osim novca koji smo darovali i koji im je potreban, za misije trebamo moliti. Molitva ima veliku moć, molimo Boga za nove misionare i misionarke. Nadamo se da su se i druge župe odazvale ovom pozivu kako bismo zajedno učinili nešto dobro za one kojima je naša pomoć potrebna.

I mi smo pozvani da budemo misionari, i dao Bog da ustrajemo u našem pozivu i ispunimo ga u potpunosti.

Marijana Miočević

Sveta Cecilija

Svetica, mučenica djevica sv. Cecilija jedna je od najznačajnijih osoba ranoga kršćanstva. Srednjovjekovni pisac Jakov da Voragine u svome djelu *Flos sanctorum* u imenu Cecilije gleda nebeske ljljane - *Coeli lilia*. Kod obnove kalendara spomendan sv. Cecilije ostao je kao obvezatan. Hagiografi kažu da bi bez nje, koju glazbenici štiju kao svoju zaštitnicu, naš kalendar ostao siromašniji. Što se tiče sv. Cecilije, sigurne su i rječite barem dvije činjenice: prva je naziv bazilike sv. Cecilije, koji je veoma star; datira sigurno iz vremena prije Milanskoga edikta, dakle, prije 313. god. Blagdan svetice slavio se u njezinoj bazilici u Trastevere - rimskoj četvrti - već 545. god. Druga je činjenica također veoma značajna, a ta je da je bila pokopana u Kalistovim katakombama, i to na počasnom mjestu, uz takozvanu "Kriptu papa". Kasnije je njezino tijelo papa Paskal I., koji je bio veoma pobožan prema svetici, dao prenijeti u kriptu bazilike u Trastevere. Krajem XVI. st. sarkofag sv. Cecilije ponovno je otvoren, a tijelo pronađeno u još dosta očuvanu stanju, obučeno u odjeću od svile i zlata. Tada je slavni kipar Maderna isklesao poznati svetičin kip u mramoru koji je vjerna reprodukcija - kako se pripovijeda - pogleda i položaja tijela svete mučenice. Kopija toga kipa nalazi se još i danas u Kalistovim katakombama, podsjećajući tako da je svetičino tijelo najprije ondje počivalo. U legendarnom opisu mučeništva sv. Cecilije, koji je nastao dosta kasno, ona se uzvisuje i slavi kao najsavršeniji uzor kršćanske žene koja je iz ljubavi prema Kristu ispovijedala djevičanstvo

i podnijela mučeništvo. Legenda kaže da je Cecilija bila plemenita roda, bogata, da je svaki dan išla na Misu, koju je u katakombama pokraj Apijeve ceste služio papa Urban. Putem su je čekali brojni siromasi, prema kojima je uvijek bila milostiva i darežljiva srca. Kad su je dali za zaručnicu Valerijanu, na dan zaruka, "dok su odzvanjali glazbeni instrumenti, ona je u srcu pjevala samo Gospodinu". Odatle je došlo i do toga da su je

kasnije glazbenici izabrali za zaštitnicu. Prije nje se slavio zaštitnik glazbe sv. Ivan Krstitelj čiji je otac Zaharija kod njegova rođenja zapjevao svoj kantik "Benedictus". Kad je Cecilija, prema legendi, postala Valerijanova žena, rekla mu je prve noći: "Neka me ne dotakne nijedna profana ruka jer mene štiti anđeo. Ako

me budeš poštivao, on će te ljubiti, kao što ljubi i mene." Valerijan se tada pokorio Cecilijinu savjetu, dao poučiti u vjeri i krstiti od pape Urbana te je onda skupa s Cecilijom i svojim bratom Tiburcijem podnio mučeništvo. Iako baš u takvu obliku, izvještaj je samo pobožna legenda, no ipak postoje povijesne osobe, i to mučenici Valerijan i Tiburcije koji su pokopani u Pretestatovim katakombama. Prema legendarnom opisu muke Cecilija je bila osuđena na smrt, i to tako da joj se odrubi glava. Krvniku to nije uspjelo učiniti ni s tri udarca. Cecilija je tada zamolila da prije smrti vidi papu Urbana. U očekivanju toga posjeta kroz tri dana nastavila je ispovijedanjem kršćanske vjere. Ne mogavši je više ispovijedati riječima, izrazila je prstima svoju vjeru u jedinoga trojstvenoga Boga.

preneseno iz drugih medija

Među pucima pjevat ću tebi

Posljednje nedjelje u liturgijskoj godini obilježili smo na poseban način svetkovinu Krista Kralja i spomendan zaštitnice crkvenog pjevanja, sv. Ceciliju. Svetu Misu slavio je naš župnik, don Bernard Marijanović. Slavlje su uzveličali glasovi dječjeg zbora *Put Ljubavi* i zbora mladih *Mir*. Zborovi su složnim glasovima pjevali pučke pjesme i pjesme s našeg novog albuma u pripremi, koji bi uskoro trebao biti završen.

Pučka Misa u 11 sati bila je posebna te popraćena punom crkvom ljudi. Oni su kao i uvijek skrušeno molili za svoje nakane. Nakon Mise obavijestili smo župljane da skupljamo novac za nove klavijature a naši župljani, kao i uvijek, bili su spremni pomoći pa im se od srca zahvaljujemo! Svi su pridonosili na svoj način da ova, nama posebna Sveta Misa, bude što svečanija i ljepša.

Na kraju Svete Mise naš župnik pozvao nas je na malu zakusku koja je organizirana povodom spomendana sv. Cecilije. Svi zajedno, mali i veliki pjevači, počastili smo se kolačima koje su za nas pripremile članice zbora mladih.

Tom prilikom župnik nam je podijelio pohvalnice za redovito dolaženje na probe i sudjelovanje na svetim Misama. To je bilo jako lijepo iznenađenje i nadamo se da će nam biti motivacija za još redovitije dolaženje na probe, te da ćemo još zdušnije sudjelovati na svetim misama.

Nikolina, Ana i Božana

Proslava Svih Svetih i Dušni dan

Šetajući gradom mogli smo zamijetiti mnoštvo uličnih prodavača cvijeća. Ulice su pune krizantema, gerbera i ostalog jesenskog cvijeća. Ova užurbanost u gradu i ulice ukrašene cvijećem podsjetite nas da se bliži blagdan Svih Svetih. Kod nas je, kao i u većini drugih zemalja, običaj toga dana spomenuti se onih koji više nisu s nama, običi i urediti njihova vječna počivališta. To je dan kada svatko od nas ostaje nekako sam u svojim mislima prisjećajući se trenutaka s dragim pokojnicima, a možda i razmišljajući o smislu života. Obilazeći grobove naših najmilijih začudimo se vidjevši na njihovim spomenicima godinu kada su nas napustili, ne možemo vjerovati da nam je vrijeme tako brzo prošlo. I onda se pitamo gdje nam je otišlo svo to vrijeme?

Naši pokojnici su nam još uvijek u sjećanju. Ali tu se ne radi o pravom vremenskom periodu, jer oni, iako su nas možda davno napustili, još su uvijek u našim srcima i tako će zauvijek i ostati, jer voljeni se ne zaboravljaju. A tješi nas i činjenica da oni nisu vječno umrli i da ćemo se jednoga dana opet susresti u kraljevstvu Božjem.

Smrt je, ma kako to apsurdno zvučalo, sastavni dio života. Lijepo je bar na ovaj dan prisjetiti se preminulih i ne zaboraviti ih, no nama živima život nezaustavljivo ide dalje i trebamo misliti na budućnost. Mnogi ljudi shrvani bolom zbog gubitka najbližih zaustavljaju se u prošlosti, a život svaki dan ima nešto novo za njih. Time ne činimo dobro ni sebi ni drugima, a najmanje onima kojih više nema.

Kao što sam naziv ovog blagdana kaže to je dan Svih Svetih tj. svih onih koji su svojim životom i djelovanjem zaslužili svetost u Božjim očima. To nisu

samo oni koji su zabilježeni u katoličkom kalendaru, nego to može biti bilo tko, čak i naši djedovi i bake, stričevi i prijatelji koji su svojim životom i djelima zaslužili vječnu milost.

Povijesno gledano ovaj blagdan datira još iz 4. st., a nastao je u spomen mučenicima te se od tada slavi u različitim crkvama. Prvi tragovi općeg slavlja Svih Svetih zabilježeni su najprije u Antiohiji, i to u nedjelju nakon Duhova, kada Sve Svete danas slave u Istočnim pravoslavnim crkvama. Na datum na koji se danas slavi u Katoličkoj Crkvi, Sve Svete je premjestio papa Grgur III. (731.-741.), i to kako bi se poklopio s drevnim keltskim blagdanom Samhain koji je označavao Novu godinu.

Španjolska je 1748. god. dobila povlasticu da njezini svećenici na Dušni dan mogu služiti tri Mise: jednu za koga god žele, drugu na nakanu Svetoga Oca, a treću za sve vjerne mrtve. Tu je povlasticu papa Benedikt XV. 1915. god. proširio na cijelu Crkvu.

Osim u Katoličkoj Crkvi, ovaj se blagdan obilježava i u Engleskoj crkvi te mnogim evangeličkim crkvama, iako u izmijenjenom obliku.

Dan poslije, točnije 2. studenoga, u Crkvi se slavi Dušni dan koji je posvećen svim vjernim mrtvima. Taj je dan nastao inicijativom sveca, benediktinskog opata iz Cluny-a, sv. Odilona. Inače, Cluny-u je pripadalo oko tisuću benediktinskih samostana, pa se preko benediktinaca blagdan brzo proširio Europom, a svoju službenu potvrdu od Vatikana Dušni je dan dobio 1311. god. Kao i na blagdan Svih Svetih i na Dušni dan je običaj obilaziti groblja i paliti svijeće za pokojne.

Marijana Novaković

Ljudi i običaji

Ni ljudi, pa ni običaji, nisu više što su nekad bili. U ljudima nema više onog žara, vatre koja bi kao nekad gorila. Prije su ljudi na našoj Buni Božić i božićne blagdane iščekivali kroz cijelu godinu, a dočekali bi ga ne samo pune trpeze nego i srca i duše. A danas toga više nema i to je ono što fali ljudskom rodu. Na Badnji dan mirisale su ulice i uličice od kolača, pšenice i ostalih delikatesa ovoga kraja. Zrak je drugačiji bio u te dane. Sve to i danas se pravi i priprema, ali nema onu svoju dušu jer sve se radi u treći i brzini, te ono što je sveto i veliko ne dolazi do izražaja. To me podsjeća na ono kad je Isus došao kod sestara, jedna je sjela slušati ga, a druga se dala u pripremanje, ugosti ga. Zamolila je Isusa da upozori drugu sestru kako bi joj pomogla u pripremi, na što joj je on rekao da bi i njoj bilo bolje sjesti i poslušati Riječ Božju. Ove Isusove riječi i u današnje vrijeme imaju svoje značenje, sjesti sa svojim Bogom i svojim najbližima, te podijeliti najljepše trenutke u godini. Naši stariji su sve to radili i bili zadovoljni.

A u ponoć? U ponoć bi se čak pješice u grupama zaputili prema matičnoj crkvi u Blagaju na doček rođenja tog malenog Isusa što život znači. A išlo se s pjesmom i veseljem i sve u slavu Boga, Oca, Sina i Duha Svetoga. Na dan Božića išlo se na jutarnju svetu

Misu te poslije toga obitelji su se skupljale na zajednički objed i molitvu, obično kod starijih članova obitelji. Tu se molilo i pjevalo na slavu Isusovu rođenju. Najmlađem su se darovali poklončići koje bi dok su spavali donosio sv. Nikola. A uvečer bi počela fešta.

Mještani bi prvi dan Božića obilazili pola Bune, drugi dan - drugi dio, treći dan - treći dio, a na doček Nove godine - četvrti dio Bune. I sve to prolazilo je uz pjesmu, veselje, čestitanje, i tako bi se narod, ako ne tijekom godine, vidio bar za blagdane. A uvijek je bilo onih što su znali i najbolesnijega na noge dignuti i zapjevati s njim, ali danas je takvih ljudi sve manje. Nešto mlađi bi sa starijim znali i koju šalu napraviti, bez ljutnje, a veselje bi dobilo još veću zanimljivost.

I tih dana od Badnjaka pa do Nove godine slavilo se, družilo i uživalo, a sve ono negativno ostalo bi u Staroj godini. I zato se ne čudim što naši stari kažu da je nekad bilo bolje. I uistinu je tako, narod se zatvorio u svoju malo čahuru, a što je time dobio?!

Pripremimo, uredimo i očistimo ne samo svoju trpezu, nego i svoje srce i dušu za doček rođenja tog Isusa. Podijelimo tu radost onako kako su to znali naši stariji sa svojim obiteljima i susjedima. I zaista se pitam, na kraju, što smo dobili time što smo običaje zaboravili i negdje sa strane zakopali u svoje čahure?!

Gabrijela Arelić

S osmijehom sve počinje

**"Marija će roditi sina,
a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus
jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih."
Sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče po proroku:
"Evo Djevica će začeti i roditi sina i nadjenuti će mu ime Emanuel
– što znači: S nama Bog!"**

Pošto je rođenje uvijek označeno kao radostan događaj, tako je i mali Isus odmah po svom rođenju cijelom svijetu podario osmijeh sa svoga lica. Iz Betlehemske štalice širilo se veselje, slavilo se rođenje maloga kralja,

uz pjesme anđela i pastira. Osmijeh je uvijek bio glazba naše duše, vrata za ulazak u svako pojedino biće. Marija i Josip su, bez obzira na svoje muke i patnje, ponosno i s osmijehom gledali svoga sina Isusa. A on je, na mekanoj slamici, podario svima osmijeh da dokaže da je sretan što je dio njih, što ima roditelje i što ga je Gospodin zadužio

da spasi svijet od grijeha. I upravo kao što piše u Matejevom Evanđelju: "On će biti s nama u sve dane do svršetka svijeta!", što znači da nas njegov smijeh prati još od Njegovog rođenja.

Nitko ne može biti toliko siromašan da ne može drugome darovati osmijeh, nitko ne može biti toliko uskogrudan da na ovaj dar ne uzvрати osmijeh, nitko ne može biti toliko sebičan da samo za sebe od drugih očekuje osmijeh i nitko ne može biti toliko isključiv

da samo nekima poklanja osmijeh. Razlog za osmijeh nalazi se svuda oko nas, u svakoj sitnici, u svakoj šarenoj bubici, u svakoj sićušnoj biljčici, u svakoj dragoj ptičici, u svakom pramenu kose, u svakoj kapljici

rose, u svakom čudnom kamenu, u svakom žbunu i p o k o j e m znamenu. Nađite i vi svoj osmijeh negdje u štalici kao Isus, jer zatvoriš li srce i dušu, ostat ćeš zauvijek prazan, bez osmijeha. N e m o j m o nikada ugasiti taj jedinstveni Božji dar!

"Nema zakona koji propisuje da

se moraš smiješiti, ali ti svoj osmijeh možeš pretvoriti u dar; možeš biti izvor nebeske ljubaznosti u vlastitoj obitelji", govorio je papa Ivan Pavao II. I kao što majka Tereza kaže: "Neka ta ljubaznost počiva na licu, u očima i u toplini tvog pozdrava. Za djecu, za siromašne, za sve one koji pate i usamljeni su, uvijek imaj radostan osmijeh. A za brižnost daruj im i svoje srce."

Marija Šagolj

Došašće

Ulazimo u osobito vrijeme. To je vrijeme došašća, priprava za blagdan Božića. Ono nam je nekako posebno. A neki nas dani osobito vesele...

Došašće počinje nedjeljom koja je datumski najbliže blagdanu svetog Andrije apostola (30. studenog). Tako su u došašću uvijek 4 nedjelje, a katkada je malo manje dana, ako je prva nedjelja tek u prvim danima prosinca.

Prvi dio došašća najčešće je usredotočen na tzv. eshatološku viziju budućnosti, na Isusov drugi dolazak na kraju svijeta. Tako došašće ima uvijek aktualni karakter čekanja Onoga koji želi i danas doći. To je vrijeme od prve nedjelje došašća, pa do 16. prosinca uključivo.

U liturgiji Crkve posebno su bogati posljednji dani pred Božić. To je poznata tzv. predbožićna osmina od 17. do 24. prosinca. Kroz biblijska čitanja u svetim Misama otkrivamo lijep izbor najpoznatijih proročanstava iz Staroga zavjeta o Mesiji, Spasitelju, a u novozavjetnim čitanjima kroz tih sedam dana uspijevamo čuti evanđelja koja nam iz pera Mateja i Luke otkrivaju događaje koji su prethodili Isusovom rođenju. U Časoslovu Crkve (svakodnevne molitve) tih su dana poznati predpjevi koji počinju usklikom "O" i zato su to poznate tzv. "O-antifone". Nalazimo pritom niz Isusovih starozavjetnih naslova: Mudrost, Adonaj (Svevišnji), Jišajin korijen (Jišaj je Davidov otac), Kralj Davidov, Istok, Kralj sviju naroda, Emanuel (Bog s nama). Taj svečani dio došašća usredotočen je, dakle, na Isusov povijesni dolazak koji se dogodio prije nešto više od 2000 godina.

Kalendar nas ovog vremena upozorava na neke blagdane. Već smo spomenuli blagdan sv. Andrije apostola koji je na neki način vremenski termin važan za početak ovog dragog crkvenog vremena. Nadalje, svima su poznate svetice došašća koje su stekle dvostruku krunu slave, djevičanstvo i mučeništvo: sv. Barbara (4. prosinca) i sv. Lucija (13. prosinca). Sveta je Barbara svetica rudarskog naselja Rude i zaštitnica je rudara. Sveta je Lucija zagovornica svih koji su bolesni na očima, budući da i njezino ime znači Svjetlana,

odnosno Ona koja svijetli. Uz dan sv. Lucije običava se u kućama posijati žito kako bi proklimalo i zazelenilo se o blagdanu Božića. Nadalje, vrijeme došašća je u neku ruku i vrijeme Bogorodice Marije. To kulminira u njezinu prosinačkom blagdanu Bezgrješnog začeća (8. prosinca).

Poznati su nam ovi dani došašća i po darovima. U srednjoeuropskoj tradiciji, koja je postala gotovo općom po čitavom svijetu, poznat je adventski lik svetog Nikole (6. prosinca). To je plemeniti starac, čovjek Crkve (na glavi mu mitra, biskupska kapa), čovjek Božji, koji ima moć vidjeti u dubinu čovjeka, otkriti njegove muke i brige i podariti mu utjehu i pomoć. Povijest o njemu zna vrlo malo, ali nam legende o njemu pripovijedaju divne stvari. Nije nikakvo čudo da se taj lik udomio i kod nas po običaju da se uz njegov blagdan poveže godišnje darivanje djece, male i velike. U Dalmaciji se sačuvao običaj da se takvo darivanje veže uz blagdan sv. Lucije, kalendarski 12 dana prije Božića (i taj broj je simboličan u biblijskoj poruci: 12 apostola, 12 plemena Izraelovih, 12 na kvadrat iznosi broj 144 tisuće odabranih, što onda već znači nebrojeno!).

Međutim, najdublje oplemenjuje čovjeka i potiče ga na davanje prikladnog i inicijativa Boga koji dariva, Boga koji sebi dariva. U Isusu Kristu prepoznamo dar neba na koji nikada ne ćemo moći istom mjerom odgovoriti. Bog nas je sve pretekao u velikodušnom daru. Da bi se to još intimnije osjetilo i proživjelo, u naše se obitelji uvukao običaj da i pod borom članovi obitelji nalaze darove. Povezuje se to s Isusovim dolaskom. Zato te darove donosi mali Isus. U biti svojoj Isus je dar svakoj obitelji, svakom srcu. Ovakvi darovi ispod bora i uz jaslce žele to simbolički označiti. Božje darivanje čovjeka izaziva na plemenitost i ljubav. Dar je znak. Govori o ljubavi, o srcu. Bog je to sasvim jasno objavio u rođenju Sina svoga, Spasitelja Isusa. On to očekuje od nas, a osobito u ove dane kad nam se objavilo Božje čovjekoljublje.

fra Zvezdan Linić

Iz Knjige prvopričesnika naše župe za 2009. godinu

1. Marin Ćubela	24. Tomislav Perić
2. Filip Lovrić	25. Ana Drljo
3. Josip Marić	26. Ema Šimunović
4. Matea Lukanović	27. Marta Čobanović
5. Ivana Vlaić	28. Marijana Barić
6. Kristijan Trlin	29. Marion Kolovrat
7. Andrea Soldo	30. Ivona Bilić
8. Marin Mlikota	31. Gabrijela Tikvić
9. Martina Perić	32. Matej Antunović
10. Tomislav Perić	33. Darko Puljić
11. Matea Kupanovac	34. Iva Puljić
12. Ante Rajić	35. Bosiljko Vujičević
13. Zvonimir Dogan	36. Mateo Šagolj
14. David Stojanović	37. Antea Vladić
15. Iva Marić	38. Josipa Arapović
16. Lana Jarak	39. Matea Čarapina
17. Katarina Radić	40. Lovro Šaravanja
18. Romana Puljić	41. Mario Jelić
19. Tamara Marić	42. Matej Pandža
20. Karla Krešo	43. Tatjana Pehar
21. Tomislav Rajić	44. Dragana Jurić
22. Nikolina Petrović	45. Filip Kulaš
23. Ivana Trlin	46. Ana Džeba

Iz Matice krizmanih naše župe za 2009. godinu

1. Ana Beadini	22. Marija Zlomislić
2. Ivana Barać	23. Božena Raguz
3. Anita Halas	24. Anita Sojka
4. Ana Šutić	25. Slaven Mlikota
5. Katarina Kelemen	26. Toni Tolj
6. Dajana Pehar	27. Karlo Kulaš
7. Mia Gagro	28. Josip Perutina
8. Alisa Sojka	29. Ante Šaravanja
9. Ana Pavlović	30. Simona Spajić
10. Irena Marčinko	31. Stjepan Marić
11. Matea Puljić	32. Martina Vukoja
12. Antonija Antunović	33. Antea Pehar
13. Nikolina Maslač	34. Marko Lovrić
14. Nikolina Jarak	35. Mario Piplica
15. Renea Spužević	36. Mate Dogan
16. Ana Barun	37. Marko Ćubela
17. Kristian Kaleb	38. Ivan Pinjuh
18. Krunoslav Boras	39. Marko Puljić
19. Ana-Marija Barić	40. Mateo Mlikota
20. Nikolina Grubešić	41. Daniel Jopek
21. Dragica Tikvić	

Iz Matice krštenih naše župe za 2009. godinu

14. listopada 1974., krštena 1. travnja 2009., kuma Milenka Markić.

8. Toni Šunjić, sin Vjekoslava Šunjića i Ane r. Beadini, rođen 9. travnja 2001., kršten 1. travnja 2009., kum Miroslav Marković.

9. Maja Perić, kći Ivana Perića i Mile r. Pavlović, rođena 11. siječnja 2009., krštena 12. travnja 2009., kuma Marijana Raguz.

10. Luka Drinovac, sin Ante Drinovca i Milice r. Šimunović, rođen 22. veljače 2009., kršten 12. travnja 2009., kum Slavko Nikolić.

11. Patrik Mijić, sin Velimira Mijića i Adrijane r. Sablijić, rođen 4. ožujka 2009., kršten 12. travnja 2009., kum Bojan Čobanović.

12. Ivana Prkačin, kći Joze Prkačina i Ane r. Vasilj, rođena 28. veljače 2009., krštena 3. svibnja 2009., kuma Ilijana Brajković.

13. Luka Varga, sin Hermona Varge i Branke r. Topić, rođen 1. travnja 2009., kršten 23. svibnja 2009., kum Darijo Pekić.

14. Mia Previšić, kći Darija Previšića i Ivane r. Krišto, rođena 3. travnja 2009., krštena 31. svibnja 2009., kuma Danijela Krišto.

15. Patrik Milanović, sin Roberta Milanovića i Božanke r. Zec, rođen 27. ožujka 2009., kršten 13. lipnja 2009., kum Dragan Domić.

16. Nikolina Tomić, kći Gordane Tomić, rođena 22. travnja 2009., krštena 27. lipnja 2009., kuma Ivka Brkić.

17. Josip Puljić, sin Mate Puljića i Cvijete r. Gligorević, rođen 26. ožujka 2009., kršten 25. srpnja 2009., kum Marinko Totić.

18. Nina Bošnjak, kći Ivana Bošnjaka i Tihane r. Jovanović, rođena 1. lipnja 2009., krštena 2. kolovoza 2009., kuma Inga Spaić.

19. Marko Šagolj, sin Petra Šagolja i Anite r. Perić, rođen 3. lipnja 2009., kršten 2. kolovoza 2009., kum Zdravko Šagolj.

20. Lea Falak, kći Vlatka Falaka i Danijele r. Mandić, rođena 15. travnja 2009., krštena 30. kolovoza 2009., kuma Marija Skroza.

21. Ana Soldo, kći Alberta Solde i Marine r. Galić, rođena 23. srpnja 2009., krštena 6. rujna 2009., kuma Matea Galić.

22. Fran Bošković, sin Ljube Boškovića i Sanje r. Bijader, rođen 3. rujna 2009., kršten 11. listopada 2009., kum Ivica Bošković.

23. Dragana Puljić, kći Ivice Puljića i Gordane r. Radović, rođena 1. kolovoza 2009., krštena 8. studenoga 2009., kuma Lana Marić r. Knezović.

24. Patrik Čuljak, sin Antonia Čuljka i Blagoivane r. Golemac, rođen 2. rujna 2009., kršten 15. studenoga 2009., kum Tončo Marić.

25. Monika Čuljak, kći Mire Čuljka i Blagice r. Anić, rođena 9. rujna 2009., krštena 15. studenoga 2009., kuma Ivana Anić.

Iz Matice vjenčanih naše župe za 2009. godinu

3. Dana 25. travnja vječali su se:

Vedran Kalinić, sin Pere Kalinića i Smiljke r. Krišto i Ilijana Tomić, kći Zvonke Tomića i Ljiljane r. Bebek. Kumovi: Darko Čubela i Kristina Kožulj.

4. Dana 16. svibnja:

Kristijan Ćorić, sin Stanka Ćorića i Janje r. Štironja i Leticija Sinčić, kći Dušana Sinčića i Lidije r. Buršić. Kumovi: Josip Dalmatin i Kristina Sinčić Smoković.

5. Dana 23. svibnja:

Igor Karačić, sin Nevenka Karačića i Mirele r. Pranjić i Ivana Brljević, kći Slavka Brljevića i Ljiljanke r. Puljić. Kumovi: Marin Šindik i Ivana Rozić.

6. Dana 30. svibnja:

Franjo Brljević, sin Slavka Brljevića i Anđe r. Marić i Ivana Zovko, kći Josipa Zovke i Mirjane r. Kuljanin. Kumovi: Željko Zlomislić i Željka Vuković.

7. Dana 6. lipnja:

Denis Vrankić, sin Ante Vrankića i Julijane r. Fribel i Jelena Krtić, kći Mate Krtića i Branislave r. Labus. Kumovi: Dragan Bilić i Katarina Crnčević.

8. Dana 13. lipnja:

Marko Sopta, sin Marinka Sopte i Bernardice r. Vučić i Robertina Perić, kći Mirka Perića i Marice r. Pranjić. Kumovi: Dragan Vučić i Ivana Perić.

9. Dana 27. lipnja:

Tihomir Zelić, sin Stipe Zelića i Ane r. Matić i Ljilja Mijić, kći Petra Mijića i Smiljane r. Pinjušić. Kumovi: Ivan Hodnik i Marija Primorac.

10. Dana 28. lipnja:

Nebojša Spaić, sin Slaviše Spaića i Ljiljane r. Foršpreher i Inga Blažević, kći Frane Blaževića i Lidije r. Barišić. Kumovi: Berislav Pandža i Marijana Puljić.

11. Dana 4. srpnja:

Dražen Gašić, sin Ivana Gašića i Dragice r. Rašić i Marijana Raguž, kći Pave Raguža i Zdravke r. Pavlović. Kumovi: Velimir Blažević i Anela Pavlić.

12. Dana 18. srpnja:

Oto Pehar, sin Filipa Pehara i Dragice r. Raič i Mirjana Banović, kći Ante Banovića i Mare r. Perić. Kumovi: Ivo Čubela i Janja Škegro.

13. Dana 22. kolovoza:

Zoran Žilić, sin Stojana Žilića i Ljubice r. Petrović i Josipa Mandarić, kći Slavka Mandarića i Drinke r. Mišić. Kumovi: Darko Krtić i Darija Maroš.

14. Dana 3. listopada:

Ivan Trlin, sin Zvonke Trlina i Ive r. Marković i Ivana Jarak, kći Marinka Jaraka i Zdenke r. Krtalić. Kumovi: Mijo Zekić i Helena Planinić.

15. Dana 7. studenoga:

Marinko Zeko, sin Mije Zeke i Ružice r. Zeko i Ivana Božić, kći Marinka Božića i Ivanke r. Pinjušić. Kumovi: Ivan Babić i Marija Hodnik r. Božić.

Iz Matice umrlih naše župe za 2009. godinu

5. U utorak 21. 4. 2009. nakon kraće bolesti u svojoj 77. godini života preminula je naša **Milka (udova Drage) Lovrić**. Pokop pokojnice bio je 22. 4. 2009. na groblju Dračevice.

6. U srijedu 22. 4. 2009. nakon duže bolesti u svojoj 57. godini života preminuo je naš **Stipo (pok. Pere) Čobanović**. Pokop pokojnika bio je 24. 4. 2009. na groblju Raštani.

7. U petak 1. 5. 2009. nakon kraće bolesti u svojoj 67. godini života preminuo je naš **Stanko (pok. Andrije) Selmanić**. Pokop pokojnika bio je 2. 5. 2009. na groblju Lakševine.

8. U subotu 16. 5. 2009. nakon kraće bolesti u svojoj 78. godini života preminula je naša **Jela (pok. Mate) Lovrić**. Pokop pokojnika bio je 17. 5. 2009. na groblju Dračevice

9. U srijedu 10. 6. 2009. iznenada u svojoj 44. godini života preminuo je naš **Marijan (Nikole) Kordić**. Pokop pokojnika bio je 13. 6. 2009. na groblju Raštani.

10. U petak 19. 6. 2009. nakon kraće bolesti u svojoj 56. godini života preminuo je naš **Slavko (pok. Pere) Arelić**. Pokop pokojnika bio je 20. 6. 2009. na groblju Bunica.

11. U četvrtak 2. 7. 2009. nakon duže bolesti u svojoj 82. godini života preminula je naša **Stana (pok. Ivana) Karlović**. Pokop pokojnice bio je 3. 7. 2009. na groblju Lakševine..

12. U petak 31. 7. 2009. iznenada u svojoj 71. godini života preminuo je naš **Slavko (pok. Marka) Glavina**. Pokop pokojnika bio je 1. 8. 2009. na groblju Kočine.

13. U ponedjeljak 3. 8. 2009. nesretnim slučajem u svojoj 35. godini života preminuo je naš **Darko (Marijana) Marčinko**. Pokop pokojnika bio je 5. 8. 2009. na groblju Bunica.

14. U srijedu 19. 8. 2009. u svojoj 71. godini života preminuo je naš **Svetislav Buconjić**. Pokop pokojnika bio je 21. 8. 2009. na groblju Gnojnice.

15. U nedjelju 13. 9. 2009. nakon duže bolesti u svojoj 89. godini života preminula je naša **Božica (ud. Frane) Bošković**. Pokop pokojnice bio je 14. 9. 2009. na groblju Lakševine.

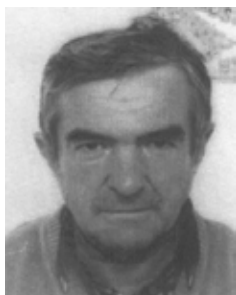
16. U subotu 12. 9. 2009. iznenada u svojoj 71. godini života preminuo je naš **Nikola Krtalić - Nina**. Pokop pokojnika bio je 14. 9. 2009. na groblju Lakševine.

17. U ponedjeljak 19. 10. 2009. nakon kraće bolesti u svojoj 82. godini života preminula je naša **Ankica (ud. Marka) Filipović**. Pokop pokojnice bio je 22. 10. 2009. na groblju Gorica-Gnojnice.

18. U četvrtak 12. 11. 2009. nakon duže bolesti u svojoj 38. godini života preminula je naša **Ivanka Banović**. Pokop pokojnice bio je 14. 11. 2009. na groblju Lakševine.

19. U četvrtak 3. 9. 2009. nakon kraće bolesti u svojoj 71. godini života preminuo je naš **Janko (pok. Filipa) Trlin**. Pokop pokojnika bio je 5. 9. 2009. na groblju Lakševine.

20. U ponedjeljak 23. 11. 2009. nakon kraće bolesti u svojoj 38. godini života preminuo je naš **Jerko (Stjepana) Vlajić**. Pokop pokojnika bio je 25. 11. 2009. na groblju Raštani.

21. U četvrtak 26. 11. 2009. nakon kraće bolesti u svojoj 82. godini života preminula je naša **Ruža Obrtan - rođ. Marić**. Pokop pokojnice bio je 27. 11. 2009. na groblju Lakševine.

22. U subotu 28. 11. 2009. nesretnim slučajem u svojoj 46. godini života preminuo je naš **Smiljan (pok. Ivana) Barišić**. Pokop pokojnika bio je 29. 11. 2009. na groblju Lakševine.

POČIVALI U MIRU BOŽJEM!

Krizmanici razmišljaju na temu: "Tko je za mene Isus?"

**"Ne boj se, jer ja sam s tobom", kaže moj
Spasitelj, naš Spasitelj!**

Slamaju me zemaljski porazi, ostajem utučena, beznadna i na kraju sama. Ostavljena od svih, povučena u svoj svijet, slušajući glasove oko sebe kojima čak ni moja duša ne pridaje posebnu važnost. Porazi slamaju tijelo i dodiruju ulaz u moju dušu, ali ne uđu do kraja, jer duša nije predana zemaljskoj slavi i zemaljskom porazu.

Često se pitam zašto? Ali nakon dugog razmišljanja shvatim... Da je On stvarno tu, brat moj koji me hrani, On, otac moj, koji mi pruža novu priliku ponovo, uvijek i iznova živim s njim u duhovnom sjaju, u onom sjaju do kojeg tjelesna bol ne može doprijeti, u onom sjaju gdje tjelesna bol nema važnost, gdje tjelesnu bol žrtvujem za jedan razgovor s Njim, za duhovi sjaj, za tu jednu molitvu, za jedan Očenaš!

Za taj pozdrav koji mu želim podariti, prijatelju svome, kakvog nema na zemaljskom svijetu, prijatelju kojega na zemaljskom svijetu nemam. Puštam suzu gorku za Njegov osmijeh, za jedan Njegov zagrljaj, osjetim jaču tjelesnu bol očito stvorenu fizičkim porazom, predam joj se svjesno, jer tada doznah za najveće blago, da dajem život za onoga koji je dao život za mene.

I veselim se kad mi duša zaigra, kad tijelo klekne pred dušu i prepusti se ljepoti zagrljaja Njegova, ljepoti osmijeha, ljepoti koju tijelo ne može prepoznati. Ali tijelo može osjetiti nastanjenost Njega u duši. Nastanjenost Njegova je zagrljaj, Njegova je nastanjenost osmijeh.

Samo osjećaj da je On tu, pored mene, budi onaj osjećaj neopisiv riječima, jer bih to nazvala skupina osjećaja. To je i više nego čista savjest. Osjećaj kojeg često osjetimo, ali ga ne znamo opisati.

I izlazim iz ovoga svijeta, dižem se iz svijeta tjelesno poraženih ljudi, ulazim u svoju dušu, tamo gdje je On, čujem glas onoga čije se ime bojim izgovoriti,

jer je veliko, glas prijatelja, brata i oca moga koji mi opet, ponovo i iznova govori: "Ne boj se, jer ja sam s tobom!" Kad te svi ostave ja ću biti tu – govori Isus Krist.

I voljela bih da trenutak ovog čitanja nikad ne prestane, ali mora mu jednom doći kraj, kako će i svemu zemaljskom doći kraj i sve će početi iznova s izvorom života u kojeg vjerujem i tu vjeru zlodusi ovog svijeta ne će uništiti, samo je i oni mogu dobiti, kada ih jednog dana obasja njegova božanstvenost.

A moja usta pjesmom će razglašavati njegovu blizinu!

Božena Lovrić

Svakog jutra kada se probudim pogledam kroz prozor. Zagledam se u jutarnje sunce koje lagano izlazi i obasjava sve oko sebe. Dok gledam u njegovu žarku boju preplavi me neki val sreće.

Iako Isusa ne mogu vidjeti, znam da je on sa mnom i da me čuva. Kada mi je teško uvijek mi pošalje nešto da me razveseli.

On mi je najbolji prijatelj kojemu mogu sve povjeriti. Svakog dana moga odrastanja nastojim da i ja budem Njegov prijatelj.

Isus je sunce moga života!

Ivo Ćorić

Za mene je Isus Krist prijatelj koji me vodi kroz moj životni put. On je ruka koja me čuva da ne srljam, On je glas koji mi govori kuda ići.

Isus mi daje rame za plakanje kada sam tužna. I kada me svi ostave ne moram se brinuti da sam sama, jer On je uvijek tu i kada sam sretna a ja ga uvijek s oduševljenjem prihvaćam.

Kada pođem spavati pomolim se Njemu, da i sutra bude sa mnom u dobrim i lošim trenucima, baš kao što je to bilo i danas.

Ivana Dragić

Prijateljstvo

Što je to prijatelj, pitam se često,
da li ja u srcu prijatelja imam mjesto.

Prijateljstvo nam mnogo znači,
jer prijateljstvo je ono što iz drugog zrači.

Prijateljstvo nam često kratki muku,
kad smo na dnu ponora pruža nam ruku.
U životu nas drži i suze briše,
i onda kad mislimo da ne možemo više.

Prijateljstvo prepoznaje tugu
i uvijek daje priliku drugu.

Zato prijatelj pravi budi,
i svoje prijateljstvo drugom ponudi.

A prijatelje prave cijeni strogo,
jer sigurno ih nemaš mnogo.

Samo je jedan pravi prijatelj:
Isus...

Robert Perić

"Srijedom na Buni" (godišnji radni kalendar HKM-a)

listopad	studeni	prosinac	siječanj	veljača	ožujak	travanj	svibanj
28.10.2009. 20h 1. katehiza za susret mladih u Zadru (priprema karitativna sekcija)	25.11.2009. 20h 2. katehiza za susret mladih u Zadru (priprema liturgijska sekcija)	23.12.2009. 20h Naobavzni susret (ovisno o potrebama)	27.01.2010. 20h HKM (svi) susret kao priprema za Stepinčvo...	24.02.2010. 20h 4. katehiza za susret mladih u Zadru (priprema folklorna sekcija)	24.03.2010. 20h Pokoničko bogo služje za HKM	28.04.2010. 20h 5. katehiza za susret mladih u Zadru	26.05.2010. 20h Zajednički susret HKM-a, priprema za Pravevo Trojstvo
21.10.2009. 20h Karitativna i liturgijska sekcija	18.11.2009. 20h Dramska i sportska sekcija	16.12.2009. 20h 3. katehiza za susret mladih u Zadru (priprema dramska sekcija)	20.01.2010. 20h Folklorna i medijiska sekcija	17.02.2010. 20h Animatorska sekcija	17.03.2010. 20h HKM (svi) – susret kao priprema za put Križa na Hrib	21.04.2010. 20h Priprema za hodošće u Zadar	19.05.2010. 20h Nema planiranih susreta
14.10.2009. 20h Svi članovi HKM-a, stari i novi: predstavljajte radnog kalendara HKM-a, planovi...	11.11.2009. 20h Gostujući predavač: Radoslav Dodig i Dijana Zelenika iz biskupijskog karitativnog Mostar	9.12.2009. 20h Gostujući predavač: Don Ivan Kovač, sudski vjekar Tema: Ženidbene zapreke	13.01.2010. 20h Nema planiranih susreta	10.02.2010. 20h STEPIŃČVO	10.03.2010. 20h Gostujući predavač	14.04.2010. 20h Gostujući predavač	12.05.2010. 20h Gostujući predavač
	4.11.2009. 20h Molitveni susret u ctkvi (organizira liturgijska sekcija)	2.12.2009. 20h Molitveni susret u ctkvi (organizira medijiska sekcija)	06.01.2010. 20h Nema planiranih susreta	03.02.2010. 20h Molitveni susret u ctkvi (organizira sportska sekcija) Priprema za Stepinčvo...	03.03.2010. 20h Molitveni susret u ctkvi (organizira karitativna sekcija)	07.04.2010. 20h Nema planiranih susreta	05.05.2010. 20h Molitveni susret u ctkvi (organizira folklorna sekcija) 8/9.05.2010. 6. i 7. katehiza za susret mladih u Zadru (pripremanju medijiska i sportska sekcija)

